

યુસુફે ઝહરા

ઈમામ મહદી (અ.સ.)ની ખિદમતમાં
મજલિસે ઈમામ હુસૈન (અ.સ.)

(ભાગ :- ૧૫)

(1)

અનુક્રમણીકા

ક્રમ	મજલીસ	પૃષ્ઠ
૧	હઝરત અલી અ.સ.ની વિલાયત અને વફાતે રસુલ (સ.) બાદ એહેલેબૈત ઉપર પડેલા મસાએબ.	૩
૨	ઈમામ અ.સ.ની મઅરફત અને જ.વહબ અ.સ.ના મસાએબ.	૭
૩	હઝરત અલી અ.સ.ની મોહબ્બત અને અલી અ.સ.ના મસાએબ.	૧૨
૪	મઅસુમા એ કુમ સ.અ.ની ઝિયારતની ફઝીલત અને મસાએબ.	૧૬
૫	દુઆની ફઝીલત અને જ.ઉમ્મે હબીબા અ.ર.થી મુલાકાત.	૨૦
૬	પોતાને અને પોતાની ફેમીલીને જહન્નમની આગથી બચાવો.	૨૩
૭	નુસ્રતે ઈમામે ઝમાના અ.સ. અને જ.કાસીમ અ.સ.નાં મસાએબ.	૨૯
૮	ખુત્બએ ગદીર અને મૌલા અબ્બાસ અ.સ. ના મસાએબ.	૩૬
૯	હઝરત અલી અ.સ. થી મોહબ્બત અને જ.અલી અકબર અ.સ. ના મસાએબ.	૪૨
૧૦	ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારતની ફઝીલત શબે આશુરનાં મસાએબ.	૪૮
૧૧	શામે ગરીબાનાં મસાએબ.	૫૨
૧૨	અબ્દુલ્લાહબીન હસન અ.સ.નાં મસાએબ.	૫૯
૧૩	જ.સકીના (સ.અ.) ના મસાએબ.	૬૦
૧૪	જ.હબીબ ઈબ્ને મઝાહીર અ.સ.ના મસાએબ.	૬૧
૧૫	શોહદાએ કરબલાના મસાએબ.	૬૨
૧૬	નોહા -૧ સબ ઉજડ જાએગા ઝહરાકા મકાં.....અસ્ર કે બાદ,	૬૩
૧૭	નોહા -૨ કહા શેહને ચે રો રો કે કરબલા..... જઅફર જલાલ પુરી	૬૪

(2)

મજલીસની શરૂઆતમાં પઢવાનો ખુત્બો

લા હલ્લ વલા કુવ્વત ઇલા બિલાહીલ અલીચ્ચીલ અઝીમ.

અઉઝો બિલાહે મેનશાયતાનીર રજીમ.

બીસ્મીલાહીર રહમાનીર રહીમ. અલહમ્દો લિલાહે રબ્બીલ આલમીન વલ આકેબતો લે અહલીતકવા વલ ચકીન. અસ્સલાતો વસ્સલામો અલા અશરફીલ અંબીયાએ વલ મુસ્સલીન. હબીબે એલાહીલ આલમીન, અબીલ કાસીમે મોહમ્મદ.(સલવાત)

સલ્લાહો અલા એહલેબતેહીત્તચ્ચેબીન ત્તાહેરીનલ મઅસુમીન વ લઅનતુલાહે અલા આઅદાએહીમ અજમઇન.

મજલીસ - ૧ હઝરત અલી અ.સ.ની વિલાયત અને વફાતે રસુલ (સ.) બાદ એહલેબૈત ઉપર પડેલા મસાએબ.

બીસ્મીલાહીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“મસલો અહલબત્તી કમસલે સફીનતે નુહીન, મન રકેબહા નજા વ મન તખલ્લફ અન્હા ગરક” (એહકાફુલ હકક ભાગ-૯, પા. ૨૭૨)

તમામ તારીફ અને હમ્દો સના એ મહાન પરવરદિગાર અલ્લાહ તબારક વ તઆલા માટે કે જેણે આપણને તોફિક આપી કે આપણે મજલીસે ઇ.હુસૈન અ.સ. બરપા કરીએ.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.નાં મશહુર સહાબી જનાબ અબુઝરે ગફ્ફારી રહેમતુલ્લાહે અલચહે રસુલે ખુદા સ.અ.વ. થી ફરમાવે છે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ ફરમાવ્યું મસલો એહલેબત્તી ક મસલે સફીનતે નુહીન. મારી એહલેબૈતની મિસાલ નુહ અ.સ.ની કશ્તી (હોડી) જેવી છે. મન રકેબહા નજા... જે તેમાં સવાર થશે, તે નજાત પામશે. વ મન તખલ્લફ અન્હા ગરક, જેણે તેનાથી મોઢું ફેરવ્યું, તે ડુબી જશે.

આ હદીસ પરથી આપણને જાણવા મળે છે કે એહલબૈત અ.મુ.સ. નજાતની કિશ્તી છે.

ઇતિહાસમાં જોઇએ તો નુહ અ.સ.નાં ઝમાનામાં નુહ અ.સ.એ એક

કિશ્તી એક હોડી તૈયાર કરી. જેમાં નુહ અ.સ.નાં માનવાવાળાને બેસાડવામાં આવ્યા. ભયંકર તોફાન આવ્યું. દુનિયામાં દરેક જગ્યાએ પાણી પાણી થઇ ગયું. જે લોકો નુહ અ.સ. પર ઇમાન રાખતા હતા. નુહ અ.સ.નાં ઇતાઅત ગુજાર હતા. વક્તનાં હુજજતે ખુદા પર ઇમાન રાખતા હતા, તેઓ આ કશ્તીમાં સવાર થયા અને ડુબી જવાથી બચી ગયા. જયારે નુહ અ.સ. નો દિકરો કે જે તેમના પિતા અને અલ્લાહનાં નબી નુહ અ.સ. પર ઇમાન નહોતો રાખતો, તે કશ્તીમાં સવાર ન થયો. ઉચા પહાડ ઉપર ચડી ગયો. પરંતુ પાણીનાં ઉછળતા મોજાએ તેને ડુબાડી દીધો. તેજ રીતે વફાતે રસુલ સ. પછી જે લોકોએ એહલેબૈત અ.મુ.સ.ની કશ્તીથી પોતાનો દામન છોડી દીધો, તેઓ જેહાલત અને ગુમરાહીનાં દરિયામાં ડુબી ગયા છે અને ડુબી રહ્યા છે.

જેમકે એક હદીસમાં રસુલે ખુદા સ.અ.વ. “અલીચ્ચો વ શીયતોહુ હોમુલ ફાએઝુન. અલી અ.સ. અને તેના શીઆઓ કામિયાબ છે.” (યનાબીઉલ મવદદત પે. ૧૮૭, ૨૩૭)

રસુલ ખુદા સ.અ.વ. એ અનેક મોકા પર પોતાના વસી, ખલીફા, વલી તરીકે મોલાએ કાએનાત અલી અ.સ.ની ઓળખાણ કરાવી. ગદીરેખુમમાં ૧,૨૪,૦૦૦ થી વધુ હાજીઓનાં મજમાંમાં અલી અ.સ.ને પોતાનાં બંને હાથોથી બંલંદ કરીને ફરમાવ્યું કે “મન કુન્તો મવ્લાહો ફ હાઝા અલીચ્ચુન મોલા” જેનો જેનો હું મોલા છું. તેના તેના આ અલી અ.સ. મોલા છે.

માત્ર એલાન નહી, પરંતુ એલાનની સાથે મોલા અલી અ.સ.ને બંલંદ કરીને લોકોને બતાવ્યા કે મારા પછી આ અલી અ.સ. તમારા મોલા છે. ત્યા સુધી કે લોકોને હુકમ આપ્યો કે અલી અ.સ.ની બચઅત કરો. આ સિલસિલો ત્રણ દિવસ સુધી શરૂ રહ્યો.

ગદીર ખુમમાં આ એલાન પછી રસુલે ખુદા સ.એ અલ્લાહની બારગાહમાં દુઆ કરી. બારે ઇલાહા! જે અલીને વલી માને તેને તું દોસ્ત રાખશે. જે અલીથી દુશ્મની રાખે તેને તું દુશ્મન રાખજે.

વફાતે રસુલ સ. પછી અલી અ.સ.નજાતની કશ્તી છે. જેણે તેમને છોડી દીધા તેઓએ ગુમરાહી અને જેહાલતને પસંદ કરી લીધી.

અલી અ.સ.ની વિલાયત અને ઇમામતની ગવાહી સમંદરની માછલીઓએ પણ આપી છે. જંગલી અને ફાડી ખાનારા જાનવરો પણ ઇમામે વક્તની માઅરેફત રાખે છે.

આવો આપણે એક બે વાકેઆત જોઈએ.

જિલાઉલ ઓયુન કિતાબમાં અલ્લામા મજલીસી અ.ર. પાના નં. ૩૩ પર આ વાકેઓ લખે છે.

એક દિવસ હઝરત અબુતાલીબ અ.સ. તાઈફથી મક્કા તરફ આવી રહ્યા હતા. અચાનક રસ્તામાં એક સિંહ સામે આવી ગયો આપના દિલમાં ક્યારેય જંગલી જાનવર નો ડર ન હતો. કારણકે આપ નબુવ્પતનાં મુહાફિઝ અને ઇમામત અને વિલાયતનાં નુરના માલિક અલી અ.સ.નાં પિતા હતા. આપ ઉભા રહી ગયા સિંહ આપને જોઈને નજદિક આવ્યો અને જ.અબુતાલીબ અ.સ.ની પાસે માટીમાં પોતાનું મોઢું ઘસવા લાગ્યો અને પુંછડી જમીન પર ઘસવા લાગ્યો અને આ રીતે પોતાના નમ્રતા અને આજીઝી બતાવવા લાગ્યો.

અબુતાલીબ અ.સ.એ તે સિંહને કહ્યું હું તને અલ્લાહની કસમ આપું છે, જેણે તને પૈદા કર્યો તું શા માટે મારી પાસે આ રીતે આજીઝી કરે છે?

સિંહે કુદરતે ખુદાથી બોલતો થયો અને કહેવા લાગ્યો “આપ શેરે ખુદા અલી ઇબ્ને અલી તાલીબ અ.સ.નાં પિતા છો અને પૈગંબરે ખુદા હઝરત મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) નું પાલન પોષણ અને મદદ કરનારા છો.” (સલવાત)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે.

“કયામતનાં દિવસે મારાથી સૌથી વધુ નજદિક એ શખ્સ હશે, જે મારા ઉપર સૌથી વધારે સલવાત મોકલતો હોય.” (સલવાત)

સીરતે અમીરૂલ મોઅમેનીન કિતાબમાં સૈયદ અતા અબ્બાસ રિઝવી પાનાં નં. ૫૫૪ પર આ વાકેઆને લખે છે.

એક વખત મૌલાએ કાએનાત અલી અ.સ. જંગે સિફ્ફીનથી પાછા ફરી રહ્યા હતા. રસ્તામાં કુરાત નદીનાં કિનારે પહોંચ્યા. પોતાના તીરમાંથી એક તીર અને પીળી લાકડી કાઢીને કુરાતનાં મોજા ઉપર મારી ફરમાવ્યું, અય આબે

કુરાત ફાટી જા. વિશાળ કુરાત નદીનું પાણી ફાટી ગયું અને તેમાંથી જુદા જુદા ૧૨ ઝરણાઓ થઈ ગયા. જ્યારે સૈનિકોએ આ જોયું તો નવાઈમાં પડી ગયા. ત્યાર બાદ આપ કંઈ પઢ્યા તે જ વખતે પાણીની બધી જ માછલીએ પાણીની સપાટી પર આવી ગઈ અને આસમાન તરફ મોં કરીને તકબીરો તહલીલ અલ્લાહો અકબર, સુબ્હાનલ્લાહની અવાજો બલંદ કરવા લાગી. તકબીરની અવાજો પુરી કર્યા પછી માછલીઓએ અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી અ.સ. તરફ મોં કરીને ફરમાવ્યું : ખલ્કે ખુદા ઉપર હુજજતે ખુદા! આપ પર સલામ થાય આ કોમે તમારી મદદ કરવાનું છોડી દીધું જે રીતે બની ઇસ્રાઈલે જ.મુસા અ.સ. પછી જ.હાઝન અ.સ.ની મદદ કરવાનું છોડી દીધું.

અલી અ.સ. હુજજતે ખુદા છે. મોઅમેનીનોનાં ઇમામ છે. જેની ગવાહી માછલીઓએ પણ આપી. (સલવાત)

પરંતુ રસુલ અ.સ.વ.ની વફાત બાદ લોકોએ મૌલાએ કાએનાતને છોડીને બીજાઓને ઇમામ બનાવી દીધા. ગદીર ખુમનાં એલાનને ભૂલાવી દેવાયું. એટલું જ નહીં.. એ ઘર કે જ ઘર પર રસુલે ખુદા સ. સલામ કરતા. જે ઘરમાં મલેકુલ મોત પણ રજા વગર દાખલ ન થતા. તે ઘરનાં દરવાજાને આગ લગાડવામાં આવી. બિન્તે રસુલ સળગતા દરવાજા અને દિવાલની વચ્ચે દબાઈ ગયા. દરવાજાનો ખીલ્લો આપની છાતીમાં લાગી ગયો. આપનાં શીકમે મુબારકમાં જ. મોહસીન શહીદ થઈ ગયા. શહેઝાદી, દુખ્તરે રસુલ સ. પર ઝુલ્મની ઇન્તેહા થઈ ગઈ. આપની પુશ્ત પર ચાબુક મારવામાં આવ્યા. આપની કમરની પાસંગીઓ તૂટી ગઈ.

ઝુલ્મની હદ થઈ ગઈ.. મૌલાએ કાએનાતનાં ગળામાં રસ્સી નાખીને ઝાલીમો ઉમ્મતનાં ઇમામને ઢસડીને જબરજસ્તી અબુબક્રની બચઅત માટે લઈ જતા હતા.

જ. ઝહરા સ.અ. ઇમામે વક્તની મદદ માટે બહાર નીકળે છે અને કહે છે કે અબુલ હસનને છોડી દયો નહીતર હું મારા વાળને ખુલ્લા કરી દઈશ. મસ્જીદે નબવીની દિવાલો બલંદ થવા લાગી.. જમીન ઘુજવા લાગી.

અઝાદારો વફાતે રસુલ બાદ શહેઝાદીએ કોનેન દુખ્તરે રસુલ પર એટલા

ઝુલ્મ થયા કે આપ મરસીયા કહેતા હતા કે, બાબા જાન! આપના બાદ મારા પર એટલી મુસીબત પડી કે અગર તે રોશન દિવસ ઉપર પડતે તો તે કાળી રાતમાં ફેરવાય જાતે.

ઈતિહાસમાં મળે છે કે આ બનાવ પછી જ.ઝહરા સ. એટલા કમજોર થઈ ગયા હતા કે આપ એક હાથમાં લાકડીથી સહારો લેતા અને બીજો હાથ આપ પોતાની કમરે મુબારક પર રાખતા.

જ.ઝહરા સ.અ.ની શહાદત પછી જયારે મોલાએ કાએનાત આપને ગુસ્લ કફ્ન આપી રહ્યા હતા તો આપ એક ચીખ પાડીને રડી પડ્યા.

જ.સલમાન અ.ર.એ જયારે મોલાએ કાએનાતને આ બાબતે પુછ્યું મોલાએ કહ્યું એમના શરીર ઉપર ચાબુકનાં અને મારનાં નિશાન. હાય! બિન્તે રસુલની કમરની પાસંળીઓ તૂટી ગઈ હતી.

અય અલ્લાહ! તને શેહઝાદી ઝહરા સ.અ.ની મઝલુમીનો વાસ્તો! જન્નતુલ બકીઅની જલ્દીથી તામીર થવાનાં અસબાબ પેદા કરી દે. અય અલ્લાહ ! યુસુફે ઝહરા ઈ.મહદી અ.સ.નાં ઝુહુરમાં જલ્દી કર, અને અય અલ્લાહ! શેહઝાદી ફાતેમા સ.અ. તથા આપના ફરઝંદ જ. મોહસીનનાં કાતીલો ઉપર બેશુમાર લઅનત કર.. અને જે જે લોકોએ જ. ઝહરા સ.અ. ઉપર ઝુલ્મ કર્યો તેમના પર અને તેમના પેરવકારો પર બેશુમાર લઅનત કર.. અને તેમના અઝાબમાં વધારો કર.

મજલીસ – ૨ ઈમામ અ.સ.ની મઅરેફત અને જ.વહબ અ.સ.ના મસાએબ.

બીસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“મન માત વ લમ્ ચઅરીફ ઈમામે ઝમાનેહી માત મીતતન જાહેલીચ્ચહ”

જે કોઈ તેના ઝમાનાનાં ઈમામને ઓળખ્યા વગર મરી જાય તો તેનું મૌત જાહેલીચ્ચતનું મૌત છે.

જાહેલીચ્ચતનું મૌત એટલે કુફ્રનું મૌત.. અને જે માણસ કુફ્રની હાલતમાં

મૃત્યુ પામે, તો તે જહન્નમી છે અને તેના માટે જહન્નમનો કાયમી અઝાબ છે.

આ હદીસ બતાવે છે કે ઈમામની મઅરેફત જરૂરી અને વાજીબ છે. ઈમામની મઅરેફત વગરનું મૌત એટલે કબ્રમાં અઝાબ અને જહન્નમમાં કાયમી અઝાબ.

એક વખત અલી અ.સ. માલિકે અશ્તરની સાથે એક ઘર પાસેથી પસાર થયા. તો તે ઘર માં એક નવયુવાન ખૂબજ સુંદર અવાજમાં કુર્આનની તિલાવત કરી રહ્યો હતો. તિલાવતનો અવાજ સાંભળીને માલિકે અશ્તર બોલ્યા કે આ યુવાન કેટલા દર્દનાક અવાજમાં કુર્આન પડી રહ્યો છે. અલી અ.સ. કહ્યું કે તે યુવાન જહન્નમી છે. માલિકે અશ્તર કાંઈ ન બોલ્યા. અમુક સમય પસાર થયા. પછી દુશ્મનોની સાથે એક જંગ થઈ. જંગ પછી અલી અ.સ. અને માલિક અશ્તર દુશ્મનોના કતલ થયેલા સૈનિકો પાસેથી પસાર થયા, તેમાંથી એક લાશ બતાવતા અલી અ.સ.એ કહ્યું અય માલીકે અશ્તર ! આ તેજ યુવાન છે, જે દર્દનાક અવાજમાં કુર્આન પડતો હતો. પરંતુ આ જ યુવાન આજે આપણી સામે જંગ કરવા આવ્યો. ઝમાનાનાં ઈમામની સામે જંગ કરીને જહન્નમ વાસીલ થયો. એટલેકે આ યુવાનને તેના વકતનાં ઈમામ (અલી અ.સ.)ની મઅરેફત ન હતી. તે અલી અ.સ.ને ઈમામ ન હતો માનતો અને ઝમાનાનાં ઈમામની વિરુદ્ધ જંગ કરતા મૃત્યુ પામ્યો અને વાસીલે જહન્નમ થયો.

આ કિસ્સો બતાવે છે કે અગર કોઈ ઝમાનાનાં ઈમામની મઅરેફત ન રાખે તો તેનું હેકાંણુ જહન્નમ છે. પરંતુ અગર કોઈ મઅરેફત રાખે છે. તો તેનો દરજ્જો શું છે ? એ પણ જાણીએ.

રસુલેખુદા (સ.અ.વ.) ફરમાવે છે, “આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)ની મઅરેફત જહન્નમની આગથી નજાત છે. આલે મોહમ્મદની મોહબ્બત પુલે સીરાત પરથી પસાર થવાનો ઝરીઓ છે. આલે મોહમ્મદ (અ.મુ.સ.)ની વિલાયત અઝાબથી સલામત રહેવાનો વસીલો છે.” (ગદીર - ૨/૩૨૪, સવાએકે મોહરરકા પે. ૧૩૯).

એક વખત ઈ.અલી રઝા (અ.સ.)એ તેમના એક સહાબીને ફરમાવ્યું કે

અલીબીન હમ્ઝા મૃત્યુ પામ્યો છે. અલીબીન હમ્ઝા વાકેફી આલીમ હતો. સહાબીએ પુછ્યું તેના મૃત્યુ પછી તેનું શું થયું ? કબ્રમાં તેનો અંજામ શું આવ્યો ? ઇ.રઝા અ.સ. કહે છે કે હું તેની કબ્રમાં જઈને આવ્યો છું. તે માણસ જહન્નમ વાસીલ થયો છે. ઇમામ અ.સ. તેના કબ્રનો પ્રસંગ વર્ણવે છે.

તેને કબ્રમાં સવાલ પુછવા ફરીશ્તાઓ આવ્યા ફરીશ્તાએ તેને પહેલો સવાલ પૂછ્યો, મન રબ્બોક? તારો રબ કોણ છે? તેણે જવાબ આપ્યો, અલ્લાહ મારો રબ છે. ફરીશ્તાઓએ બીજો સવાલ પૂછ્યો, તારા નબી કોણ છે ? તેણે જવાબ આપ્યો હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.) મારા નબી છે. ફરીશ્તાએ તેને ત્રીજો સવાલ પૂછ્યો, તેના પછી તારા ઇમામ કોણ છે? તેણે જવાબ આપ્યો, અલી અ.સ. તેના પછી તારા ઇમામ કોણ છે ? તેણે જવાબ આપ્યો ઇ.હસન અ.સ. તેના પછી તારા ઇમામ કોણ ? તેણે જવાબ આપ્યો, ઇ.હુસૈન અ.સ., તેના પછી તારા ઇમામ કોણ ? તેણે જવાબ આપ્યો ઇ.સજ્જાદ અ.સ., તેના પછી ઇમામ કોણ ? ઇ.બાકીર અ.સ., તેના પછી ઇમામ કોણ ? ઇમામ સાદીક અ.સ. તેના પછી તારા ઇમામ કોણ? ઇ.મુસા કાઝીમ અ.સ. તેના પછી તારા ઇમામ કોણ ? તે આલીમ ચૂપ. તેની ઝબાન બંધ થઈ ગઈ. તેની જીભ લોચા વળવા માંડી. જો કે તેની સામે તેના ઝમાનાનાં ઇમામ ઇમામે રેઝા અ.સ. મૌજુદ હતા. તે ઇમામ અ.સ.ને જોઈ રહ્યો હતો, છતા જવાબ ન આપી શક્યો શા માટે ? કારણ કે તે તેના ઝમાનાનાં ઇમામને ઇમામ ન હતો માનતો. ઝમાનાનાં ઇમામની મઅરેફત ન હતી. જેથી તે જવાબ ન આપી શક્યો તો ફરીશ્તાઓએ તેને કડકાઈથી પૂછ્યું, શું તને મુસા કાઝીમ અ.સ. તેના પછી ઇમામ કોણ છે તેનાં બારામાં ન હોતું કહ્યું ? તે આલીમ ચૂપ. ફરીશ્તાઓ ગઝબનાક થયા અને તેની કબ્ર આગથી ભરાઈ ગઈ. ઇ.રેઝા અ.સ. ફરમાવે છે કે આ માણસની કબ્રમાં કાયમી અઝાબ રહેશે અને જહન્નમમાં પણ તેના માટે કાયમી અઝાબ છે.

આ વાકેઆ ઉપરથી ખ્યાલ આવે છે કે આ આલીમ અલ્લાહને માનતો હતો. તેના રસુલને પણ માનતો હતો સાત ઇમામ સુધી ઇમામતમાં પણ માનતો હતો, પરંતુ તે આહમા અને તેના ઝમાનાનાં ઇમામને ઇમામ માનતો ન

હતો, પરિણામે તે જહન્નમ વાસીલ થયો.

તેજ રીતે આપણા માટે જરૂરી છે કે બારે બાર ઇમામની મઅરેફત મેળવીએ અને બારમાં અને આખરી ઇમામ અ.સ. કે જે ઝમાનાનાં ઇમામ છે તેની પણ મઅરેફત મેળવીએ. અગર કોઈ અલ્લાહને માને, તેના રસુલ સ. ને માને અને રસુલ (સ.અ.વ.) પછી અગીયાર બરહક ઇમામને માને અને બારમાં અને તેના ઝમાનાના ઇમામ ઇ.મહદી અ.સ.ને ન માને તો તેનું ઠેકાણું જહન્નમ છે.

ઇમામની મઅરેફત ધરાવનાર કેવા હોય છે. આવો કરબલામા એક તરસ્યા ઇ.હુસૈન અ.સ.નાં વફાદાર સાથીઓ કે જેઓ ઇ.હુસૈન અ.સ.ની હકીકી મઅરેફત રાખતાં હતા.

ઇ.હુસૈન અ.સ. શબે આશુર ચિરાગ બુઝાવી દે છે અને કહે છે કે મારા અસહાબો અગર તમે જવા ચાહો તો જઈ શકો છો. લ્યો હું આ ચિરાગને બુઝાવી દઉં, દુશ્મનો મારા ખુનનાં પ્યાસા છે અને હું તમારા માટે જન્નતનો જામીન થાઉં છું. અગર તમે શર્મ મહસુસ કરતા હો તો અમારા સંબંધી માંથી એક એકની આંગળી પકડીને નીકળી જાવ. ઇ.હુસૈન અ.સ. જ્યારે ચિરાગ રોશન કરે છે. તો તમામ અસહાબો અન્સાર મૌજુદ છે. તમામ અસહાબો કહે છે કે યા મૌલા અમે તમને મુકીને ન જઈ શકીએ, મૌલા આપના કદમોમાં રહેવું એ જ અમારી જન્નત છે. આ અસહાબો કે જેઓ ઇમામની મઅરેફતમાં, ઇમાનમાં ઉચા દરજ્જે હતા. ઇમામ હુસૈન અ.સ.એ કહ્યું અચ મારા સાથીઓ તમે ચાલ્યા જાવ. હું તમારાથી ખુશ છું. અસહાબોએ કહ્યું મૌલા અમે મરી શકીએ છીએ, પરંતુ આપનો સાથ નહીં છોડીએ. આવો આજે આપણે એક અસહાબે ઇ.હુસૈન અ.સ.નો ઝિક્ર કરીએ અને મજલીસ તમામ કરીએ....

ઇ.હુસૈન અ.સ.ના કાફલાની સાથે એક નાનો કાફલો પણ ચાલતો હતો. જેમાં એક નવયુવાન અને તેની દુલ્હન અને એક બુઢી માં હતી. તે નવયુવાનની માં પુછે છે કે આ રડવાની અને જાનવરોની અવાજ ક્યાંથી આવે છે ? આ કોનો કાફલો છે. જવાબ ચૂપ રહ્યો. તેની માં એ પૂછ્યું તુ મને બતાવ કે આ કાફલો કોનો જઈ રહ્યો છે ? તે નવયુવાને કહ્યું માદરે ગિરામી આ કાફલો

ઇ.હુસૈન અ.સ. નો છે, જેઓ દીનને બચાવવા માટે મદીના છોડીને જઈ રહ્યા છે. નવ યુવાનની માં મોહિબને એહેલેબૈત હતી. કહેવા લાગી શેહઝાદી ફાતેમા (સ.અ.) નાં દિકરાનો કાફલો છે ? ચાલો આપણે તેમાં શામીલ થઈ જઈએ. તે જવાન કે જેનું નામ વહબ હતું. તે કાફલામાં એક તેની માં હતી અને તેની એક પત્ની હતી. આશુરનો દિવસ આવી પહોંચ્યો.

બુઢી માં તેના નવયુવાન દિકરાને કહે છે કે બેટા શું તું મારા વતી કુરબાન નહીં થા ? દિકરા હું ઓરત છું અને ઓરત ઉપર જેહાદ સાકીત છે. નહીતર હું સૌથી પહેલા મૌલા ઉપર કુરબાન થઈ જાત. બેટા તું મારા હદીયો બની જા, તું જેહાદ કર અને શહીદ થઈ જા. કયામતના દિવસે તારીમોં ને શહેઝાદી સામે શરમીદા ન થઈ પડે. દિકરાએ કહ્યું માં તું રજા આપે તો હું મારી પત્નીથી રૂખ્સત થઈને આવું. વહબ તેની પત્ની પાસે ગયા. વાતચીત કરીને પત્નીને લઈને ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ખિદમતમાં આવ્યા અને કહ્યું મૌલા મારી પત્ની બે ચીઝની જમાનત માંગે છે. ઇ.હુસૈન અ.સ. પુછે છે, શું જમાનત ચાહે છે ? વહબની ઓરત કહે છે કે મૌલા તમે જમાનત આપો કે અમે દુનિયામાં સાથી નથી રહી શકતા તો જન્નતમાં અમે સાથે રહીએ. ઇ.હુસૈન અ.સ. કહ્યું કે જન્નતમાં તું વહબની સાથે રહીશ. બીજું વહબની પત્ની કહે છે કે તેમની શહાદત પછી મને શહેઝાદીનાં ખેમામાં જગ્યા આપજો. ઇ.હુસૈન અ.સ. કહ્યું ‘હા’. વહબ માં થી રૂખ્સત થઈ જાય છે. માં કહે છે કે બેટા માં ના દૂદની લાજ રાખજે. રાહેબુદામાં જાન આપી દે જે. વહબ જાય છે. જંગ કરે છે. ઝખ્મી થાય છે. દુશ્મનો વહબનું સર કાપીને ખેમા તરફ ફેંકે છે. વહબની માં પોતાના નવ યુવાન દિકરાનું સર ઉપાડે છે. ખૂન સાફ કરે છે. માટી સાફ કરે છે. કલેજાથી લગાડીને પ્યાર કરે છે. બેટા તે મારી લાઝ રાખી, કાલે હું કયામતમાં જ.ઝહરા સ.અ.ની સામે શરમીદા નહીં થાવ. એક મરતબા ચાહવાવાળી માં એ પોતાના જવાન દિકરાનું સર લઈને દુશ્મન તરફ ફેંકીને કહ્યું કે મને ઓળખો, હું માં ફાતેમા ઝહેરા સ.અ.ની કનીઝ છું. અમે જે ચીજ ખુદાની રાહમાં સદકો કરીએ છીએ તેને પાછું નથી લેતા.

અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝઝાલેમીન.

મજલીસ - ૩ હઝરત અલી અ.સ.ની મોહબ્બત અને અલી અ.સ.ના મસાએબ.

બીસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“મન અહબ્બ અલીયન્ ફકદ્ અહબ્બની વ મન અબ્ગઝ અલીયન્ ફકદ્ અબ્ગઝની, વ મન આઝા અલીયન ફકદ્ આઝાની વ મન આઝાની ફકદ્ આઝા અલ્લાહ” (સલવાત)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે. મન અહબ્બ અલીયન ફકદ્ અહબ્બની. જેણે અલી અ.સ.ને દોસ્ત રાખ્યા ખરેખર તેણે મને દોસ્ત રાખ્યો, વ મન અબ્ગઝ અલીયન ફકદ્ અબ્ગઝની. જેણે અલી અ.સ. થી દુશ્મની કરી તેણે ખરેખર મારાથી દુશ્મની કરી. વ મન આઝા અલીયન ફકદ્ આઝાની... જણે અલી અ.સ.ને તકલીફ પહોંચાડી તેણે ખરેખર મને તકલીફ પહોંચાડી. વ મન આઝાની ફકદ્ આઝા અલ્લાહ અને જેણે મને તકલીફ પહોંચાડી તેણે અલ્લાહને તકલીફ પહોંચાડી (રિયાઝુન નઝરહુ ભાગ-૨, પે. ૧૦૮).

આવો આપણે ઇતિહાસ તરફ દષ્ટિપાત કરીએ. વફાતે રસુલ સ.પછી અહેલેબૈત અ.મુ.સ. સાથે કેવો વર્તાવ થયો.

“અલી અ.સ.ના ઘર નાં દરવાજાને આગ લગાડવામાં આવી. જ.ઝહરા સ.અ.નાં શિકમમાં જ.મોહસીનને શહીદ કરવામાં આવ્યા. અલી અ.સ.ના ગળામાં રસ્સી નાંખીને જબરજસ્તી ખેચીને લઈ જવામાં આવ્યા.” ઉમ્મતનાં ઝાલીમોનાં આ ઝુલ્મો કહી રહ્યા છે કે તેમણે અલી અ.સ.થી દુશ્મની રાખી, અલી અ.સ.ને તકલીફ પહોંચાડી, જ.ઝહરા સ.અ. ને તકલીફ પહોંચાડીને રસુલ સ.અ.વ. ને ઈજા પહોંચાડી છે. ઉપરોક્ત હદીસની રોશની માં જેણે અલી અ.સ. થી દુશ્મની કરી તેણે રસુલ સ.થી દુશ્મની કરી છે. જેણે અલી અ.સ.ને તકલીફ આપી છે. તેણે રસુલ સ.અ.વ.ને તકલીફ આપી. રસુલ સ.ને તકલીફ આપી તેણે અલ્લાહને તકલીફ આપી. કુઅનિ મજીદમાં અલ્લાહ તઆલા ઈરશાદ ફરમાવે છે ઈન્નલઝીન યુઅઝુનલ્લાહ વ રસુલહુ લઅન હોમુલ્લાહો ફીદ દુન્યા વલ આખેરહ (સુ.અહઝાબ સુ.૩૩ આ.૫૭) “બેશક જે લોકો અલ્લાહ અને તેના રસુલને ઈજા પહોંચાડે છે. તેના ઉપર અલ્લાહે દુનિયા અને

આખેરતમાં લઅનત કરી છે અને તેમના માટે ઝલીલ કરનારો અઝાબ તૈયાર કર્યો છે. (સુ.અહઝાબ આ.૫૭)”

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.ને તકલીફ પહોચાડવી એ એટલો મોટો ગુનાહ છે કે જાણે તેણે અલ્લાહને અઝીચ્ચત પહોચાડી.

તફ્સીરે અલી ઇબ્ને ઇબ્રાહીમમાં લખ્યું છે. આમાં તે લોકો શામીલ છે કે જેણે અલી અ.સ.નો હક ગસ્બ કર્યો, જેણે ફાતેમા ઝહરા સ.અ.નો હક ગસબ કર્યો અને તેમને તકલીફ પહોચાડી. જેમકે રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવ્યું જેણે ફાતેમા (સ.અ.)ને ઇજા પહોચાડી તેણે મને ઇઝા પહોચાડી.

મજમઉલ બયાનમાં અબુખાલીદ વાસતી એ જ.ઝૈદથી તેમણે તેમના પિતા ઇ.સજ્જાદ અ.સ. થી તેમણે ઇ.હુસૈન અ.સ. થી તેમણે અલી અ.સ. થી અને તેમણે રસુલે ખુદા સ.અ.વ.થી ફરમાવ્યું કે રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ પોતાના માથાનો વાળ પકડીને મને ફરમાવ્યું, યા અલી અ.સ. જેણે તમારા એક વાળને પણ અઝીચ્ચત આપી તો તેણે મને અઝીચ્ચત આપી, જેણે મને અઝીચ્ચત આપી તેણે અલ્લાહને અઝીચ્ચત આપી અને જેણે અલ્લાહને અઝીચ્ચત આપી તેના પર અલ્લાહની લઅનત છે. (તફ્સીરે નુરુસ્સકલૈન ઉર્દુ, ભાગ-૭, પેજ.૪૫)

આમ આપણે કુર્આન અને હદીસની રોશનીમાં જોયું કે જેણે એહલેબૈતને અઝીચ્ચત આપી, તેનું ઠેકાણું જહન્નમ છે.

અલી અ.સ. થી ખિલાફતને ગસ્બ કરવું. જ.ઝહરા સ.અ.થી ફટકનું છીનવી લેવું, સાહેબે આચત તતહીરનાં દરવાજાને સળગાવવો, શું મદીનાનાં મલઉન અને ઝાલીમોનાં આ કામોએ રસુલે ખુદા સ.અ.વ.ને ગમગીન અને રજુંદા નથી કર્યા?

અમીરૂલ મોઅમીન અલી ઇબ્ને અબી તાલીબ અ.સ.ની વિલાયતની અનેક સાબિતી છતાં અલી અ.સ.થી ખિલાફતનું છીનવી લેવું એ શું મોટો ઝુલ્મ નથી? અલી અ.સ.ની વિલાયતની સાબિતિ માટે આપણે વાકેઆત જોઈએ.

હઝરત અમ્મારે ચાસીર (ર.અ.) થી રિવાયત છે કે એક વખત હું અમીરૂલ મોઅમેનીન અલી અ.સ.ની સાથે હાજર હતો. આપ મને કુફાની બહાર બે

ફરસખ દુર લઈ ગયા. અમે ત્યાં બજલા નામના સ્થળે પહોંચ્યા, તો કેટલા ચહુદીઓ આપની પાસે આવ્યા અને કહેવા લાગ્યા, યા અલી અ.સ. અગર આપ ઇમામ છો, તો અમારા પ્રશ્નોનાં જવાબ આપો.

મોલાએ કાએનાતે ફરમાવ્યું, બેશક હું અલ્લાહની તરફથી ઇમામ છું. તમે જે પ્રશ્નો હોય તે પુછો, અલ્લાહનાં હુકમથી હું જરૂર જવાબ આપીશ.

ચહુદીઓએ પુછ્યું કે અમારા અગાઉના બાપ દાદા પર દાદા પાસે એક પથ્થર હતો જેના ઉપર છ અંબીયાના નામ કોતરેલા હતા. તે પથ્થર ખોવાઈ ગયો છે, આપ તે પથ્થરને શોધી આપશો, તો મહેરબાની થશે. આપ તે લોકોને લઈને એક સુકી જગ્યા પર આવ્યા. જ્યાં રણમાં રેતીના ઢગલા હતા. આપે હવાને હુકમ આપ્યો કે આ રેતીને ઉડાવીને લઈ જા, જેથી જમીન દેખાય. હવાએ મોલાએ કાએનાતનાં હુકમ મુજબ અમલ કર્યો. જમીન દેખાવા લાગી. તેના પર એક મોટો પથ્થર દેખાયો. મોલાએ ફરમાવ્યું આ જ તે પથ્થર છે. તે લોકોએ જોયું તો કહેવા લાગ્યા આ તે પથ્થર નથી, આમાં નબીઓના નામ દેખાતા નથી. અલી અ.સ.એ કહ્યું આ જ તે પથ્થર છે. પથ્થરને ઉલ્ટાવી દયો અને તેના ઉપર નબીઓના નામ મોજુદ છે. હાજર તમામ લોકોએ પથ્થરને ઉલ્ટાવવાની કોશીષ કરી, ભેગા મળીને પણ પથ્થરને ઉલ્ટાવી ન શક્યા. પછી મોલાએ કાએનાત પથ્થરને ઉલ્ટાવી દીધો. જેમાં છ અંબીયાઓના નામ હતા.

૧. હઝરત આદમ અ.સ. ૨. હઝરત નુહ અ.સ. ૩. હઝરત ઇબ્રાહીમ અ.સ. ૪. હઝરત મુસા અ.સ. ૫. હઝરત ઇસા અ.સ. ૬. હઝરત મોહમ્મદ મુસ્તફા (સ.અ.વ.) (સલવાત).

ત્યાર બાદ તમામ ચહુદીઓએ એક અવાજમાં ગવાહી આપી કે અલ્લાહ તઆલા સિવાય કોઈ મઅબુદ નથી. હઝરત મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) અલ્લાહના રસુલ (સ.) છે અને આપ અમીરૂલ મોઅમેનીન સૈય્યદુલ વસીચ્ચીન ખલીફાએ બરહક અને જમીન ઉપર અલ્લાહની હુજૂત છો. (અલી અ.સ.ના મોઅજ્ઝા, પે. ૧૩ થી ૧૫).

મોલાએ કાએનાત કે જેમના ઇઝાએલ એટલા છે કે અગર જમીન કાગળ બની જાય, દરિયા શાહી બની જાય અને તમામ જીવ્ણાત અને ઇન્સાન ભેગા

મળીને લખવા બેસે તો પણ મોલાએ કાએનાતનાં ફઝાએલને લખી નથી શકતા.

આવા અગણિત અને અનંત ફઝીલતોના માલિક, રહેમદિલ અને કરીમ ઈમામ અ.સ.ની સાથે દુશ્મનોએ કેવો વ્યવહાર કર્યો.

શહેઝાદી ઉમ્મે કુલસુમથી મન્કુલ છે કે બાબા અલીએ મુર્તુઝાએ ૧૮ મી રમઝાનના ઈફતારી અમારા ઘરે કરી. મેં જવની રોટી, થોડું નમક અને દુધ રાખ્યું. મારા પિતાએ ફરમાવ્યું, શું તમે ક્યારેય તમારા બાપને એક સમયે બે નેઅમતો ખાતા જોયા છે. એક વસ્તુ હટાવી લ્યો. આપે નમક અને રોટીથી ઈફતાર કરી. પછી ઈબાદતમાં મશ્ગુલ થયા.

અડધી રાત્રે આપ મસ્જીદ તરફ ગયા. ઈબાદત બાદ સુબ્હે સાદિક વખતે અઝાન કહી. જોયું કે, ફર્શો મસ્જીદ પર ઈબને મુલ્જીમ (લ.અ.) ઉઘો પડેલો છે. આપે તેને ઉઠાડ્યો. જ્યારે આપ નમાઝે સુબ્હમાં મશ્ગુલ થયા, મલઉન ઈબને મુલ્જીમે તલવારનો એવો વાર કર્યો કે આપ સજદામાંથી માથું ઉપાડી શક્યા નહિ. જીબ્રઇલે અવાજ આપી. ખુદાની કસમ હિદાયતના અરકાન પડી ગયા. અલી અ.સ.ને કત્લ કરી દેવામાં આવ્યા.

ઝખ્મી સરમાંથી ખુન ખુબજ વહી ગયું. આપને ઘરે લઈ ગયા. મોલા કહે છે. બેટા હસન મારા કાતિલને એક ઝરબત લગાવજો, તેના અવચવો કાપશો નહી. અય અમારા રહેમદિલ મોલા કાતિલનો એટલો બધો ખ્યાલ, પણ કરબલામાં આપના ભુખ્યા તરસ્યા હુસૈનના શરીર મુબારકને દુશ્મનોએ પામાલ કરી દીધું. હાય! લાશએ હુસૈન અ.સ. ઉપર ઘોડા દોડાવવામાં આવ્યા.

જ્યારે આપના માટે દુધ લાવવામાં આવ્યું તો ઈબને મુલ્જીમને એ વખતે તરસ લાગી, તે કહેવા લાગ્યો અય અલી હું ખ્યાસો છું. આપે ફરમાવ્યું બેટા હસન આ દૂધ તેને પીવડાવો. લોકોના એઅતેરાજનો જવાબ આપતા ફરમાવ્યું, તરસ્યાને પીવડાવું દરેક મઝહબમાં છે. ભલે પછી કાફીર કેમ ન હોય.

હાય અફ્સોસ કરબલામાં આપની ઔલાદની તરસ પર કોઈ રહેમ ખાવા વાળું ન હતું, મઝલુમ ઈમામ હુસૈન (અ.સ.) આખરી શ્વાસ સુધી ફરમાવતા રહ્યા, અય લોકો હું નબીનો નવાસો, અલી-ફાતેમાનો ફરઝંદ છું. મને થોડુંક પાણી પીવડાવી દયો, પણ કોઈએ એક ઘુંટ પાણી ન આપ્યું.

અઝાદારો આખરીકાર ૨૧ મી રમઝાનના મોલા વસીયત કરે છે અને એહલોઅયાલ પર આખરી નજર કરે છે. મોલાની શહાદત થતા હસનેન અમામા સરો પરથી ઉતારે છે. માથું અને છાતી પીટે છે.

બાપની મચ્ચતને નજરે અશરફ તરફ લઈ જાય છે. જ્યારે મોલાના બદનને ખાકમાં સુપુંદ કરી ઘરે આવે છે. ખંઢેરમાં જુએ છે કે એક અંધ શખ્સ રોતો હોય છે. તેની પાસે જઈ મોલા હસન રોવાનો સબબ પુછે છે. તે કહે છે કે મારો એક હર્મદંદ હતો, દરરોજ મારી પાસે આવતો અને પોતાના હાથોથી મને ખાણુ ખવડાવતો, પાણી પીવડાવતો આજે ત્રણ દિવસ થયા, તે નથી આવ્યા. આ સાંભળીને હસનેન રોવા લાગે છે. કહે છે, તે હવે નહી આવે, તેઓ મારા પિતા હતા, તેઓ શહીદ થઈ ગયા. આ સાંભળી તે શખ્સ પણ મોતની તમન્ના કરે છે.

મજલીસ - ૪

મઅસુમા એ કુમ સ.અ.ની ઝિયારતની ફઝીલત અને મસાએબ.

બીસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલલ ઈમામો અર રેઝા (અ.સ.)

“મન ઝારલ માઅસુમા બે કુમ કમન ઝારની” (સલવાત)

ઈમામ અલી રેઝા અ.સ.એ ફરમાવ્યું: જે શખ્સ માઅસુમા (સ.અ.)ની કુમ માં ઝિયારત કરે તો એવું છે કે જાણે તેણે મારી ઝિયારત કરી.

આ હદીસે મુબારેકા એ બાબત તરફ ઈશારો કરે છે કે જ. માસુમાએ કુમ (સ.)ની ઝિયારત કરવાનો સવાબ ઈ.અલી રેઝાની ઝિયારત કરવા જેટલો છે.

ઈ.અલી રેઝા અ.સ.ની ઝિયારતના સવાબ અને ફઝીલતમાં અસંખ્ય રિવાયતો છે. જેમકે ઈ.મુસા કાઝિમ અ.સ. : જે મારા ફરઝંદ અલી રેઝા અ.સ.ની ઝિયારત કરે તો તેનો ૭૦ હજનો સવાબ મળશે.

રાવી ખૂબજ આશ્ચર્ય થયું, કહ્યું ૭૦ હજ! ઈમામ અ.સ.એ કહ્યું : ૭૦,૦૦૦ હજ રાવીનો આશ્ચર્યનો પાર ન રહ્યો. ઈમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કયામતના દિવસે આગલા ઝમાનાની ૪ બુઝુર્ગ હસ્તી હઝરત ગુહ,હઝરત ઈબ્રાહીમ, હઝરત મુસા, હઝરત ઈસા અને આ ઝમાનાની ૪ બુઝુર્ગ હસ્તીઓ હઝરત મોહમ્મદે મુસ્તુફા (સ.અ.વ.) હઝરત અલી અ.સ., હઝરત હસન

અ.સ., હઝરત હુસૈન અ.સ. હશે અને જેઓએ અઈમ્મા અ.મુ.સ.ની કબ્રોની ઝિયારત કરી હશે, તેઓ પણ અર્શ પર આ બુઝુર્ગ હસ્તીઓની સાથે હશે. ખરૂં પુછો તો જેઓએ મારા ફરઝંદ હ.અલી રઝા અ.સ.ની કબ્રની ઝિયારત કરી હશે, તેઓ બીજા કરતા ઉચ્ચા દરજ્જે હશે અને તેઓને સવાબ પણ વધુ મળશે.

ઈમામ તકી અ.સ.:- મન ઝાર અમ્મતી બે કુમ ફલહુલ જન્નત. જે કુમ માં મારી ફઈની ઝિયારત કરે તેના માટે જન્નત છે.

ઈમામ અલી રેઝા અ.સ. :- મન ઝાર હા આરેફન બે હકકીન ફલહુલ જન્નત જે માસુમાએ કુમની ઝિયારત તેમના હકની મઅરેફત રાખીને કરે તેના માટે જન્નત છે. અઝીઝાને ગિરામી ઉપરોક્ત હદીસમાં મઅરેફતને જરૂરી શર્ત ગણવામાં આવી છે.

આપનું નામ ફાતેમા કુબરા, લકબ માસુમા. આપના વાલિદ ઈ.મુસાકાઝિમ અ.સ. ને જ દીકરીઓ હતી, જેમના નામ ફાતેમા કુબરા, ફાતેમા પુસ્તા, ફાતેમા ઉબરા, ફાતેમા સુગરા આપ (સ.)ની વિલાદત તારીખ ૧ ઝિલ્કાદ હિ.૧૭૩ મદીનએ મુનવરા. આપની વફાત ૨૮ વર્ષની વયે ૧૦ ૨.આખર હિ.૨૦૧ શહેરે કુમમાં થઈ. આપ વલીયુલ્લાહના દુખ્તર - બહેન અને કુફી છે. જેમકે આપના ઝિયારત નામામાં આપણે આ રીતે સલામ કરીએ છીએ.

અસ્સલામો અલચ્કે યા બીન્તે વલીય્વલ્લાહ. અસ્સલામો અલચ્કે યા ઉખ્ત વલીય્વલ્લાહ. અસ્સલામો અલચ્કે યા અમ્મત વલીય્વલ્લાહ.

આમ જે શહેરમાં મદકુન છે, તે શહેરની પણ રિવાયતોમાં ફઝીલતો બયાન થઈ છે. જેમકે એક રિવાયત મુજબ આપણા નબી (સ.) મેઅરાજની રાતે આ શહેર પરથી પસાર થયા તો જોયું કે ઈબ્લીસ બેઠો છે. આપ (સ.અ.વ.) કહ્યું, કુમ યા મલઉન - અય મલઉન ઉભો થા તેથી આ શહેરનું નામ કુમ પડ્યું.

અલ્લાહનું હરમ મકકા છે, નબી (સ.) નું હરમ મદીના, અમીરૂલ મોઅમેનીનનું હરમ કુફા, અમો એહલેબૈત (અ.) નું હરમ શહેર કુમ છે.

આપનો એક લકબ કરીમએ એહલેબૈત પણ છે.

આકા મુખ્તાર શોઅબાની કફશદાર બયાન કરે છે. હઝરત આયતુલ્લાહ ઉજમા મરઅશી નજફી ફરમાવ્યુ :- તેઓના પિતા મકકએ મુકર્મમા ઝિયારત માટે ગયા - ત્યાં જઈને રોવા લાગ્યા અને હઝરત રસુલેખુદા (સ.અ.વ.)થી ચાહ્યું કે હઝરત ફાતેમા ઝહરા (અ.સ.)ની કબ્રનું નિશાન બતાવો કે જેથી તેમની ઝિયારત કરી શકાય. ખવાબમાં જોયું કે હઝરત (સ.) એ ફરમાવ્યું અય મારા ફરઝંદ ! તમારી માદરે ગિરામી ફાતેમા (સ.)ની કબ્ર છુપી રહેશે. તમે કુમ જાવ હઝરત ફાતેમા માઅસુમા (સ.)ની ઝિયારત કરો કે તેમની ઝિયારત એ ફાતેમા (સ.)ની ઝિયારત કરવા બરાબર છે. (ઈનાયાતે માઅસુમા પે.૫૯).

આકા નાસિર અસ્ગર જાદે હરમે મુતહ્હરના ખાદિમ બયાન કરે છે કે એક દિવસ હરમે મુતહ્હરની કફશદારી (બુટ ચપ્પલ સાચવવાનું કામ) કરીને ઘરે ગયો તો લોકોએ કહ્યું કે તમારો દિકરો ત્રણ માળના મકાનની અગાસી પરથી પડી ગયો છે. હું તરત હોસ્પિટલ ગયો ડોક્ટરને કહ્યું કે મારા ફરઝંદને બચાવી લ્યો.

ડોક્ટરે કહ્યું અમે ઘણી કોશિશ કરી પણ તે મૃત્યુ પામ્યો છે. આ સાંભળીને એજ હાલતમાં હરમ તરફ રૂખ કરીને માસુમા પાસે મારા ફરઝંદની જીંદગી માંગી. એવામાં બાળકે આંખ ખોલી અને બંધ કરી અને આ રીતે તેને ફરી જીંદગી મળી.

આજે ૧૪ વરસ એ બનાવને થઈ ગયા. મારો ફરઝંદ તંદુરસ્ત છે. (ઈનાયાતે માસુમા પે.૩૩-૩૪).

માઅસુમે કુમ ને મદીના કો છોડા ઓર આતી હૈ ખુરાસાન કે લીયે ઈરાનકે તરફ આતી હૈ ઓર અકેલી નહીં થી. સાદાત કે સાથ આતી હૈ. બાઝ રિવાયતો મેં યહી કહા જાતા કે ઉસકો ઝહેર દીયા જાતા હૈ ઓર સાવે મેં મરીઝ હોતી હૈ, સાવે મેં હી હાલત ઈતની બુરી હોતી હૈ માઅસુમે કુમ કી વો ખુદ કહેતી હૈ મેં અબ સફર કો તય નહીં કર પાઉંગી. તમન્ના તો યહી હૈ કી ભાઈ સે મુલાકાત કરૂંગી.

તારીખ મેં તીન ભાઈ - બહેને એસે હૈ, વો એક દૂસરે કે બગેર નહીં રહ

પાતે છે. પહેલી જ.ઝયનબ ઓર ઇ.હુસૈન અ.સ. બીબી ઝયનબ ઇ.હુસૈન કી બગેર નહી રેહ પાતી થી. દૂસરે ભાઈ-બહન અલી અકબર (અ.સ.) ઓર ફાતેમા સુગરા. જ.સુગરાને ભી યહી કહા થા, અચ અલી અકબર જબ કરબલા પહોંચો તો હાલાત અચ્છે હો તો મુજકો બુલા લેના, મેં તુમ્હારે બગેર નહી રેહ સકતી. યહી તો કહા થા ફાતેમા સુગરાને અલી અકબર સે.લેકીન અફસોસ જબ ફાતેમા સુગરા કા કાસીદ પહોંચતા હૈ આશુર કા દીન થા ઓર જબ કાસીદ પહોંચતા હૈ ઓર નામા દેતા હૈ ઇ.હુસૈન કો ઓર ઉસ વકત ઇ.હુસૈન જ.અલી અસ્ગર કો દફનાતે હૈ તો કાસીદ સલામ કહેતા હૈ. ઇ.હુસૈન કો તઅજુબ હોતા હૈ કે ઇસ ગરીબી કી આલમ મેં મુજે કોન સલામ કહેતા હૈ. આપ પીછે મુડકે દેખતે હૈ. કાસીદ કહેતા હૈ મેં કાસીદ હું મે આપકી બેટી કા ખત લે કે આયા હું. ખત મેં લીખા થા અચ બાબા ! અબ તો મેરા છોટા ભાઈ ઘુંટને ચલતા હોંગા. ઇમામને કહા અચ કાસીદ સુગરા સે કહેના કે જુસ અલી અસગર કી બાત કરતી હૈ, ઉસકો અભી મેને દફનાયા. ઓર ખતમે લીખા થા અચ બાબા અલી અકબર સે પુછો કે કયાં હુંવા ઉનહોને મુજે વાદા કીયા થા કે અગર હાલાત અચ્છે હોંગે તો વો મુજે બુલાએગે ઓર ઇમામને કાસીદ સે કહા કે આઓ કાસીદ મેં તુમ્હે દીખાતા હું અલી અકબર કા લાશા. અલી અકબર તો હંમેશાકી નીદ કે લીચે સો ગયા હૈ.

ઇ.રેઝા (અ.સ.) ઓર માઅસુમે કુમ. માસુમે કુમભી ભાઈ કે બગેર નહી રેહ પાઈ. ઇસ લીચે મિલો કા સફર તય કીયા, સાવે મેં મરીઝ હુઈ. માસુમે કુમને કહા કી મેં અબ આગે કા સફર નહી તય કર પાઉંગી તો કુમ સે મુસા ઇબ્ને ખઝરજ જો મોહીબ્બે એહલેબૈત હૈ ઉસને કહા. હમ આપકો કુમ કી તરફ લે જાએંગે. તારીખ બતલાતી હૈ કી સોલા યા સતરાહ દીન કુમ મેં રહી. ઉસકે બાદ રહેલત કરતી હૈ ઓર માઅસુમા કી શહાદત હોતી હૈ. અઝાદારો માસુમે કુમ કો ગુસ્લ દીયા ગયા. કફન પહેનાયા ગયા. જનાઝા તૈયાર હુઆ ઓર અબ ગફતગું હો રહી થી કી કોન માઅસુમે કુમ કો કબ્રમે ઉતારે, તો કીસીને કહા એક બહોત બુઝુર્ગ સૈયદ હૈ જો તકવા ઓર પરહેઝગાર ભી હૈ ઉસકો બુલાયા જાયા. અબ ગુફતગુ હો રહી થી તો દો નકાબ પોશ આએ, જો કીસી સે બાત નહી કરતે હૈ

ઓર નમાઝે જનાઝા પઢતે હૈ ઓર એક શખ્સને જનાઝે કો ઉઠાયા ઓર દૂસરે શખ્સીયતકો પાસ કીયા ઓર દુસરી શખ્સને ઉસકો કબ્રમે લીટાયા, અલ્લામા મજલીસી લીખતે હૈ યે ચકીનન ઇમામે રેઝા અ.સ. ઓર ઇમામે જવાદ અ.સ. હોંગે જો બીબી માઅસુમે કુમ કો દફનાને આચે હોંગે. મેં કહુંગા અચ બીબી આપ તો બહુત ખુશનસીબ હૈ, જબ હમ આપકે હરમ મે આતે હૈ તો શાનદાર હરમ હૈ, આલીશાન હરમ હૈ, અચ બીબી આપ ભી ફાતેમા હૈ, આપ ભી માઅસુમ કી બેટી. એક ઓર ફાતેમા હૈ જો મદીને મેં તશરીફ ફરમા હૈ. પર ઉનકા હરમ નહી હૈ, ઉનકી કબ્ર તો વિરાન હૈ. ઝાએર જબ જાતે હૈ, તો ઝિયારત ભી નહી કર સકતે. ફકત બાહર સે સલામ ભેજતે હૈ, મેં કહુંગા એ શહેઝાદી આપ જબ ઝિંદા થી, તબ ભી મઝલુમા થી ઓર શહાદત કે બાદ ભી મઝલુમા હુઈ કે આપ કી કબ્ર કો મિસમાર કર દીયા ગયા.

વ સયાઅલમુલ લઝીના ઝલમૂ અંચ્યા મુનકલેબીચ ચન્કલેબૂન.

અલા લઅનુદાહે અલલ કોમીઝ ઝાલેમીન...

મજલીસ - ૫

દુઆની ફઝીલત અને જ.ઉમ્મે હબીબા અ.ર.થી મુલાકાત.

બીસ્મીલ્લાહીર રહમાનીર રહીમ.

વ કાલ રબ્બોફુમ ઉદઉની અસ્તજુબ લફૂમ “અને તમારો પરવરદિગાર ફરમાવે છે કે તમે મારાથી દુઆ માંગો, હું તમારી દુઆઓને કબુલ કરીશ.”

અગર આપણે કોઈપણ મુસીબતમાં હોઈએ કોઈપણ બિમારીમાં હોઈએ આપણે એહલેબૈત (અ.મુ.સ.) નાં વસીલાથી અલ્લાહથી દુઆ માંગવી જોઈએ. આપણી કોઈપણ હાજત હોઈતો ઇમામ (અ.સ.)નાં વસીલાથી પુરી યાચ છે. એક વાકેઓ સાંભળીએ.

ઇ.હુસૈન અ.સ.ની વિલાદતના સમયે હિતઝ્સ નામનો ફરીશતો આવે છે, જે ઇ.હુસૈન અ.સ.ના જુલાને સ્પર્શ કરે છે તો ઇ.હુસૈન અ.સ.એ તેને બાલો પર આપે છે. એહલેબૈત (અ.મુ.સ.) નાં વસીલાથી અલ્લાહ પાસે દુઆ માંગવી જોઈએ, કારણ અલ્લાહની હુજ્જત બાબુદાહ છે, અલ્લાહ સુધી પહોંચવાનો દરવાજો છે. આજે આપણને જે કંઈ નેઅમતો મળી રહી છે. તે વક્તના

ઇમામનાં વસીલાથી મળે છે. વરસાદ વરસે છે. ઝાંડ ઉપર ફળ આવે છે તો તે ઇમામ અ.સ.ના વસીલાથી. બલ્કે આ કાએનાતનું વુજુદ વક્તના ઇમામનાં વુજુદનાં લીધે છે. ઇ.સાદિક અ.સ. “અગર આ જમીન ઉપર હુજ્જતે ખુદા ન હોય તો આ જમીન તેના રહેવાસીઓ સાથે ધસી જાય”.

આવો આપણે એક બીજો વાકેઓ જોઈએ. એક વખત અબ્દુલ્લાહ નામનો માણસ જે ઇમામે ઝમાના અ.સ.નો ખાસ મોહીબ (ચાહવાવાળો) હતો. એક રાત્રે લગ્ન પ્રસંગમાંથી જઈને આવી સુઈ જાય છે. અડધી રાત્રે જાગે છે, તરસ લાગે છે. ઉભો થવા ચાહે છે. પરંતુ ઉભો નથી થઈ શકતો. તેની પત્નીને અવાજ આપે છે કે મને શું થઈ ગયું? હું ઉભો નથી થઈ શકતો. તેની પત્ની કહે છે કે તમને કદાચ પગમાં ખાલી ચડી ગઈ હશે. અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે ખાલી નથી ચડી.. બધા જાગી જાય છે. જુએ છે તો અબ્દુલ્લાહને લકવો થઈ ગયો. તેના બંને પગ ખોટા પડી ગયા. ઘરમાં બધા પરેશાન થઈ જાય છે. સવારે તેઓ અબ્દુલ્લાહનાં મિત્ર અચારને બોલાવે છે. તે ડોક્ટર લાવે છે. ડોક્ટર કહે છે કે અબ્દુલ્લાહને પેરેલીસીસ એટલે લકવા થઈ ગયો છે. આ બિમારીની કોઈ દવા નથી. તમે ગમે ત્યાં જાવ આ પગ સાજા નહીં થાય. અબ્દુલ્લાહ ખૂબ દુઃખી થઈ જાય છે. મનમાં ને મનમાં ઇમામે ઝમાના અ.સ.ને પોકારે છે કે યા મૌલા , તમે જ મારી બિમારીને દૂર કરી શકો છો. તમે જ મને શિફા આપો. રડતા રડતા તે સૂઈ જાય છે. રાતે સ્વપ્નમાં તે એક નુરાની શખ્સને જોવે છે. તે ઇમામે ઝમાના અ.સ. હોય છે. તેઓ અબ્દુલ્લાહને કહે છે અબ્દુલ્લાહ ઉભો થા. અબ્દુલ્લાહ કહે છે કે મારા પગ ખોટા પડી ગયા હું કેમ ઉભો થાવ. ઇમામ અ.સ. હાથ લંબાવે છે અને કહે છે કે મારો હાથ પકડીને ઉભો થા. અબ્દુલ્લાહ સ્વપ્નમાં જ ઇમામ અ.સ.નો હાથ પકડે છે અને ઉભા થઈ જાય છે અને જાગી જાય છે. પોતે પથારીમાંથી ઉભા થઈ જાય છે અને ચાલવા માંડે છે. પોતે જોવે છે, તો તેઓ સાજા થઈ ગયા. ડોક્ટર પાસે જાય છે. તો ડોક્ટર કહે છે કે આ બિમારી એવી હતી કે જેનો ઇલાજ આ દુનિયાનાં કોઈ ડોક્ટર પાસે ન હતો.

તો આ કિસ્સો એ વાત સાબિત કરે છે કે ઇમામ અ.સ.નાં વસીલાથી આપણી હાજતો પુરી થાય છે. મુશ્કેલીઓ દૂર થાય છે અને બિમારીમાં શફા મળે છે.

તમને બધાને કદાચ સવાલ થાય કે ઇમામ અ.સ.થી કઈ રીતે મદદ માંગવી કંઈ રીતે દુઆ કરવી?

જ્યારે કોઈ પણ મુશ્કેલી આવે તો આપણે આપણા વક્તનાં ઇમામ અ.સ. ને એક સલામ કરીએ. અરસલામો અલવક યા સાહેબઝઝમાન અદરીકની અને આપણે આપણી મુશ્કેલીઓને બતાવીએ તો વકીનન આપણા મૌલા અને આકા અને આપણા ઝમાનાનાં ઇમામ આપણી હાજતને પુરી કરશે કારણ કે તેઓ આપણા સુહાની પિતા છે.

આવો આપણે દુઆનાં એક નાનકડા પ્રસંગને વાદ કરીએ અને મજલીસ તમામ.....

ઇ.હુસૈન અ.સ. અને આપના અન્સારો અને અસહાબો અફાહની રાહમાં ભુખ્યા અને પ્યાસા શહીદ થઈ ગયા. એહલેહરમ ઉપર ગુલ્મો સીતમ કરવામાં આવ્યા. કાફલો શામનાં બાઝારમાંથી પસાર થતો હતો. નાનકડી સકીના શેહઝાદી સકીના ચાર વર્ષની સકીનાં, ઇ.હુસૈન અ.સ.ની લાડલી સકીના ખુબ પ્યાસી હતી. કાફલો એક જગ્યા પરથી પસાર થયો. સકીના થી બોલાઈ ગયુ. હાથ પ્યાસ, અલ અતશ. એક ઔરત પાણી લઈને આવે છે અને કહે છે આ નાની બચ્ચીને પાણી પીવરાવો જ. સકીના એ પાણી હાથમાં લીધુ. તે ઔરતે કહ્યુ અથ બીબી જ્યારે આ બચ્ચી પાણી પીઈ લે તો મારા માટે દુઆ કરાવી દેજો કારણકે વતીમ અને અસીરની દુઆ જલ્દી કબુલ થાય છે. જ.ઝયનબે સકીનાનો હાથ રોકી દીધો અને કહ્યુ કે બેટા! પહેલા દુઆ કરી લો, પછી પાણી પીજો. જ.ઝયનબ સ.અ.એ કહ્યુ અથ ઝઈફા તમારી શું હાજત છે? તમારી હાજત બવાન કરો..તે ઔરત કહ્યુ કે મારી પહેલી હાજત એ છે કે જે રીતે તમે વતીમ અને અસીર થયા તે રીતે અમારા બાબકો વતીમ ન થાય.

માસુમ સકીનાએ નાના નાના હાથોને બલંદ કર્યા અને દુઆ કરી દીધી. તારી બીજી દુઆ શું છે? તે ઔરતે કહ્યુ કે મારો શૌહર પરદેશમાં છે તે સહી સલામત પાછો આવી જાય. જ.સકીના સ.અ. એ આ પણ દુઆ કરી દીધી. અથ ઔરત તારી ત્રીજી દુઆ શું છે? તે ઔરતે કહ્યુ. મારી તમન્ના છે કે અફાહ મને મદીના જવાનું નસીબ કરે. જ.ઝયનબ સ.અ. મદીનાનું નામ સાંભળતા ચોંડી ગયા, મદીના વાદ આવી ગયુ. પુછ્યુ અથ ઔરત તું મદીના

જઈને શું કરીશ? તેણે જવાબ આપ્યો હું મારા મૌલા હુસૈન અ.સ. અને શેહઝાદી ઝયનબ સ.અ.ની ઝિયારત કરવા ચાહું છું. જ.ઝયનબ સ.અ. કહે છે કે તું તારી શેહઝાદીને ઓળખી જઈશ.. કહ્યું કે નહીં. હું તો જ.ઝયનબ સ.અ.ની કનીઝ ઉમ્મે હબીબા છું.. મે એમની ઘણી ખિદમત કરી છે. જ.ઝયનબ સ.અ. રડતા રડતા બોલ્યા અય ઉમ્મે હબીબા હું જ ઝયનબ છું. અને તારા મૌલા અને આકા હુસૈન અ.સ. નું સરનેજા પર છે. મારા ભાઈ હુસૈન અ.સ.ને શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા અને અમને અસીર અને બે પદા ફેરવવામાં આવી રહ્યા છે. હું જ ઝયનબ છું. જ ઉમ્મે હબીબાએ જ્યારે સાંભળ્યું તો માતમ કર્યું. રડવા લાગ્યા. ગથ ખાઈને પડી ગયા, માથું ફાટી ગયું અને રૂ જઘ્ઘમમ પડવા ડાલ્યા. અલા લઅનતુલાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન.

મજલીસ - ૬ પોતાને અને પોતાની ફેમીલીને જહન્નમની આગથી બચાવો.

અક્ષાહ તબારક વ તઆલા ફુઅને મજ્જામાં સુ.તહરીમ સુરાં.૬ માં ઈસ્લાહ ફરમાવે છે. બિરમીલા હીર રહમા નીર રહીમ. યા અટ્યોહફઝીન આમનુ કૂ અન્ફોસફૂમ અહલીફૂમ નારા.

“અય ઈમાન લાવનારા ઓ તમે તમારી જાતને અને તમારા ઘરવાળાઓને (ફેમીલીને) આગથી બચાવો.”

આ આયતમાં અક્ષાહ તબારક વ તઆલા મોઅમીનોથી કહી રહ્યો છે કે તમે તમારી જાતને અને તમારા ફુટુંબને જહન્નમની આગથી બચાવો...અગર મોઅમીન ઈમાન લાવ્યા પછી આગથી સલામત હોતે તો અક્ષાહ આ વાત ન ફરમાવતે.

આ આયતમાં અક્ષાહ તબારક વ તઆલા એ લોકોને કહી રહ્યો છે, જે વાકેઅન મોઅમીન છે. એટલે કે મોઅમીન ઉપર ઈમાન લાવ્યા પછી બે મહત્વની જવાબદારી છે અને તે ઈમાનની શર્ત પણ છે. એકતો પોતાને જહન્નમની આગથી બચાવે અને પોતાના ફુટુંબને, ફેમીલીને, ઘર ના સભ્યોને જહન્નમની આગથી બચાવે.

આપણી ક્યુટી છે. આપણી જવાબદારી છે. કે અગર ઈમાન લાવ્યા છો,

તો એવા આમાલ (કાર્યો) કરો કે તમે ખુદ દોઝખની આગથી બચી શકો અને પોતાના ઘરના સભ્યોને પણ એ રસ્તા ઉપર ચલાવો કે જેથી તેઓ પણ આગથી બચી જાય.

મૌત એવી ચીજ છે, જેનાથી કોઈ બચી નથી શકવાનું પરંતુ કેટલીક મૌત એવી છે, જેનાથી બચવા માટે દુઆ કરવી જોઈએ..કે અય અક્ષાહ તુ અમને એવી મૌતથી બચાવ જેમકે ફુબીને મરવાથી, સળગીને મરવાથી, મકાન કે પહાડીમાં દબાઈને મરવાથી, યા અકરમાતથી મરવાથી, અક્ષાહથી પનાહ માંગવી જોઈએ, કારણકે આ પ્રકારની મૌતમાં ઈન્સાનને ગુનાહથી બચવાની તક નથી મળતી. અગર મૌતના આસારથી પહેલા તૌબા કરવાની તૌફીક મળે, તો જ ગુનાહોની તૌબા કબુલ થાય છે.

આ પ્રકારની મૌતથી બચવા નમાઝ સુબહ અને નમાઝ મગરીબ પછી ૭ વખત આ પ્રમાણે પઢવું જોઈએ. બિરમીલા હીર રહમાનીર રહીમ. લા હલ્લ વલા ફુલ્લત ઈલા બિલ્લાહીલ અઝીમ.

સુબહની નમાઝ પછી ૧૦ વખત આ પ્રમાણે પઢે.

સુબહાનક્ષાહીલ અઝીમે વબે હમ્દેહી, લાહલ્લ વલા ફુલ્લત ઈલા બિલ્લાહીલ અલીટવીલ અઝીમ તો ખુદા આપણને આ પ્રકારની મૌતથી બચાવશે. પરંતુ આ બધી મૌતમાં સૌથી વધારે તકલીફ આપનારી ભવાનક મૌત આગથી સળગીને મરવું છે. અગર કોઈ આગમાં સળગેલા લાશને જોઈ લે તો પણ વરસો સુધી દિમાગમાંથી તેની યાદ નહીં ભૂંસાય.

અગર કોઈનાં ઘરમાં યા દુકાનમાં થોડી આગ લાગે તો દોસ્ત તો ઠીક દુશ્મન પણ મદદ માટે દોડી આવે છે. આગ બુઝાવી દે છે. ઈમરજન્સી પર ફોન કરવાથી સરકારી મદદ પણ મળે છે. દુન્યવી આગથી બચવા માટે, બચાવવા માટે આપણે કેટલું ધ્યાન આપીએ છીએ, પરંતુ દોઝખની આગથી બચવાની કે બચાવવાની કોઈ ફીક કરતા નથી. એ દોઝખ કે જેની દરેક ચીજ આગથી બનેલી છે.

દોઝખ એ જગ્યાનું નામ છે. જેની જમીન આગની છે, જેનું આસમાન આગ છે. જેનું ફર આગ છે. જેનું ખાણ આગ છે. જેની જંઝીરો આગની બનેલી છે. આટલી સખત આગ કે જેનું તસક્વુર પણ ન થઈ શકે.

તમને કદાચ વિચાર આવે કે આવી આગમાં કોઈ ને નાખવામાં આવે તો ૧-૨ સેકન્ડમાં સળગીને મરી જાય, પરંતુ આખેરતનો નિગ્રામ અલગ છે. ત્યાં મૌત નથી. જેટલી વાર આગમાં સળગશે. અક્ષાહ ફરીથી નવી ચામડી આપશે.

આવી દર્દનાક આગથી બચવા અક્ષાહ મોઅમીનોથી ખિતાબ કરી રહ્યો છે.

કુ અન્ફોસ કુમ અહલી કુમ નારા. તમે તમારી જાતને અને તમારા ઘરવાળાઓને આગથી બચાવો.

અય ઇમાન વાળાઓ એવી દીનદારી ઇખ્તેયાર કરો કે તમે પણ આગથી બચી જાવ અને તમારુ કુટુંબ પણ. દીનદારી એટલે જાણી લ્યોકે અક્ષાહે આપણા માટે શું વાજીબ કર્યું છે? તેને અદા કરી દ્યો. અને જાણી લ્યોકે અક્ષાહે આપણા માટે શું હરામ કર્યું છે? હરામ અને હરામ કામથી બચો. અગર આ બે વાત ઉપર અમલ કરીએ એટલે કે વાજીબાતની અદાએગી અને હરામ કાર્યોથી પરહેઠ્ઠ તો તેનું નામ જ તકવા છે. તેજ પરહેઠ્ઠગારી છે. આ જ દીનદારી છે અને તેના લીધે જ ઇન્સાન પોતે પણ દોઝખની આગથી સલામત રહેશે અને પોતાના ફેમીલીને પણ આજ રીતે દોઝખની આગથી બચાવી શકશે. આજે અગર આપણે આપણા ઘરોને, સમાજને જોઈએ તો દોઝખથી બચાવવાવાળા કોઈ નથી પરંતુ દોઝખમાં લઈ જનારા ઘણા બધા છે.

દાખલા તરીકે અગર કોઈ શૌહર તેની પત્નીને મજબુર કરે કે તે ચાદર ન પહેરે પોતાના દોસ્તોની સામે ખુલા માથે આવે, દોસ્તોની દાવત કરે. આ પત્ની ઉપર દબાણ કરનાર શૌહર નથી પરંતુ તે દોઝખની આગમાં ધસડી જનારો છે.

તેજ રીતે અગર ઔરત પોતાના પતિથી હરામ કાર્યની ખ્વાહિશ કરે, શિકાયત કરે તો તે પણ દોઝખની તરફ શૌહરને લઈ જઈ રહી છે.

રસુલે ખુદા સ. ફરમાવે છે : એ શૌહર (પતિ) મલઉન છે. તે શૌહર ઉપર ખુદાની લઅનત છે, જે પોતાની પત્નીને બારીક (પાતળા-પારદર્શક) કપડા પહેરવાની રજા આપે, એવા પ્રોગામમાં કે જ્યાં મદી અને ઔરતો સાથે હોય ત્યાં જવાની રજા આપે, તો તેની પત્ની જેટલા કદમ ચાલશે તે દરેક પગલે પગલે તે શૌહર માટે દોઝખમાં એકએક ઘર બનતુ જશે.

તેજ રીતે અગર ઔરત તેના શૌહર (પતિ)ની ઇજાઝત વગર ઘરની બહાર નીકળે તો તેના દરેક પગલે તેના માટે દોઝખમાં એકએક ઘર બનતુ જશે. અગર આપણે ચાહીએ કે આપણા ઘર માં બરકત થાય તો ઘરમાં બરકત તકવા અને પરહેઠ્ઠગારીથી આવે છે. ઘરમાં બરકત હલાલ કમાણીથી આવે છે. ઘરમાં બરકત હુકુક (હકકોને) અદા કરવાથી આવે છે. ઘરમાં બરકત વાજીબાતને અદા કરવાથી આવે છે. ઘરમાં બરકત કુઅનને ફરીમની તિલાવત કરવાથી આવે છે. દરેક નેક કામ કરવાથી ઘરમાં બરકત આવે છે.

પરંતુ આજે એ હાલત છે કે ઘરમાં કુઅનની તિલાવતને બદલે મ્યુઝીક વાગી રહ્યુ હોય છે. ઘરમાં બાળકોની સાથે મા-બાપ પણ નાજાએઝ અને હરામ પ્રોગામ સાથે મળીને જોઈ રહ્યા છે. મોડે સુધી ટી.વી. પર સીરીયલો-પ્રોગામ જોવામાં સમય પસાર થાય છે અને સવારની નમાઝ મા-બાપની કઝા થાય છે. આવા મા-બાપ તેની ઔલાદને કેવી રીતે આગથી બચાવી શકે, જ્યારે કે ખુદ ગુનાહોથી બચતા નથી અને જ્યારે ઇન્સાન ગુનાહનો આદી થાય છે, તો પછી તેને ગુનાહનો એહસાસ જ નથી રહેતો. આવા મા-બાપ ખુદ તો જહન્નમની આગથી બચતા નથી પરંતુ પોતાની ઔલાદને પણ જહન્નમ તરફ ઢસડી જાય છે.

બહેતરીન ખાનદાન તે છે, જે એક બીજાને દોઝખની આગથી બચાવવામાં મદદ કરે. બેહતરીન દોસ્ત એ છે, જે તેના દોસ્તને જહન્નમથી બચાવે, ખુદ નમાઝ પઢે અને તેના દોસ્તને પણ નમાઝ પઢવા સાથે લઈ જાય.. ખુદ નજીસ ચીજ ખાવાથી બચે, અને પોતાના દોસ્તને પણ નજીસ ચીજ ખાવાથી રોકે.

અય ઇમાન લાવનારાઓ તમે ખુદ તમારી જાતને અને તમારા ફેમીલીને જહન્નમની આગથી બચાવો.

ખુદાની કસમ! ઇન્સાનની આપનારી નરલોને બચાવવા માટે ઇ.હુસૈન અ.સ.એ પોતાના દોસ્તો અને પોતાની આલની અઝિમ ફુરબાની આપી.

અય ગમે હુસૈન અ. કરને વાલો, અય મોહબતે હુસૈન અ. કરને વાલો,

અય અગાએ હુસૈન કરનેવાલો....

બહેતરીન મોહબતે હુસૈન અ.સ.એ છે કે તેમની અગાદારી સાથે માતમ, મસાએબ, મજલીસ અને મસાએબમાં દિલને પિગાળાવીને તેમના મકસદે અગીમને પણ યાદ રાખીએ.

ઇ.હુસૈન એ અમ્મબીલ મઅઝ્ઝુ અને નહય અનીલમુન્કર માટે, દીને ઇસ્લામની હિફાઝત માટે આ અગીમ ફુરબની આપી. ઇમામ ચાહે છે કે આપણે આપણી જાતને અને આપણા ફેમીલીને જહન્નમની આગથી બચાવીએ. અગર આપણે ઇ.હુસૈન અ.સ.નાં આ અગીમ મકસદની ઉપર અમલ કરશું તો યકીનન ઇ.હુસૈન અ.સ. ને સુફુન મહસુસ થશે કે તેના માનવાવાળા એ તેમની ફુરબાનીનાં મકસદને ગાએ નથી કર્યા.

રસુલે ખુદા સ.નાં પ્યારા નવાસા.ઇ.હુસૈન અ.સ.મદીનાથી કરબલા તરફ રવાના થઈ રહ્યા છે. ઉમ્મે સલમા પુછે છે, અય ફરગંદે રસુલ કયાં જઈ રહ્યા છે? કયાં મકસદ માટે આપ કરબલા જઈ રહ્યા છો?

ઉમ્મે સલમા ! થી કહ્યુ અય નાની જાન હું ઇરાક જઈ રહ્યો છુ. બેટા! ઇરાક ન જાવો, મે તમારા નાનાથી સાંભળ્યુ છે કે મારો નવાસો ઇ.હુસૈન અ.સ. કરબલામાં ભૂખ્યા અને પ્યાસા શહીદ થશે.

નાની! તમે જે સાંભળ્યુ હતું તે સમય આવી ગયો છે. દીને ખુદાની હિફાઝતમાં અફાહ મને કરબલામાં જોવા ચાહે છે.

ઇ.હુસૈન અ.સ. કરબલામાં મને અને તમને બધાને દીનદાર બનાવવા અને દોગખથી બચાવવા આવ્યા હતા.

સાચી મહોબતે ઇ.હુસૈન અ.સ. એ છે આપણે મસાએબ હુસૈન પર આંસુઓ વહાવતા, આપણા બંને હાથ જોડીને અદબની સાથે ઇ.હુસૈન અ.સ. ને કહીએ કે મૌલા! અમે આપની મુસીબતો અને દુઃખોને મહસુસ કરીએ છીએ, આજે અમે આ ફર્ષ અગા પર આપનાથી વાચદો કરીએ છીએ કે અમો કોશીષ કરીશું કે અમે અમારી જાતને અને અમારા કુટુંબને દોગખની આગથી બચાવી એ, મૌલા અમે તમારી કરબલામાં આપેલી ફુરબાનીને બેઅસર થવા નહી દેશું.

ઇ.હુસૈન અ.સ. રોઝે રસુલ પર આવે છે નાનાથી ઝુસત થાય છે. માં

ફાતેમાની કબ્ર મુબારક પર આવે છે માંની કબ્ર પરથી ઝુસત થાય છે. કબ્રથી આવાજ આવે છે બેટા! હુસૈન કરબલા હું પણ તારી સાથે આવી રહી છું....

(મ.ગુલામ અસ્કરી સાહેબની મજલીસ માંથી)

આવો આપણે પણ શોહદાએ કરબલાના ગમમાં આંસુ વહાવીએ.....

ઇ.હુસૈન અ.ના મસાએબ વક્તના ઇમામની ગબાનમાં આભળીએ. ઝિયારતે નાહીયામાં ઇ.ગમાનાઅ. ફરમાવે છે. ખુનથી નહાયેલા મગ્લુમ ઉપર સલામ. અગાદારો તસવ્વુર કરો, ઇમામ અ.નાં જુબલા ઉપર કે ઇ.હુસૈન કેટલા ગખ્મી હતા. આપનું પુરુ શરીર લોહી લુહાણ હતું.... જ્યારે ઇ.હુસૈન અ.સ. રુખ્સતી માટે ઇ.સજજાદ અ. પાસે આવે છે.. તો ઇ.સજજાદ અ.સ. પિતાને ઓળખી નથી શકતા. કેવી રીતે ઓળખી શકે ? પુરુ બદન ખૂન આલુદા હતું, લોહી લુહાણ હતું.

ઇ.ગમાના અ. ફરમાવે છે કે મુજબેલા અને સુકાયેલા હોઠે ને સલામ. કેટલા પ્યાસા હતા, ઇ.હુસૈન અ.સ..રિવાયતમાં મળે છે, કે અલીઅકબર અ.સ. જંગ કરતા કરતા પ્યાસની તડપને કારણે પાછા આવે છે અને કહે છે કે બાબા! પ્યાસ. ઇમામ અ. પોતાની ગબાન દિકરાનાં મો માં આપે છે. અલીઅકબર અ. એ તરત જ પોતાના મોં ને હટાવી લીધું. બાબા તમારી ગબાન તો મારા કરતા વધારે સુકી છે.

અગાદારો, મગ્લુમ ઇમામ અ. ૭૧ અન્સારો કુટુંબીઓના લાશાને ઉપાડવા પછી, સબ્રનો જામ પીઇને, પોતાના બાળકોને ભૂખ્યા પ્યાસા છોડીને જંગના મેદાનમાં આવી જાય છે... શેરે ખુદાના લાલે દુશ્મનોને અલી અ.ની બહાદુરીની યાદ દેવડાવી દીધી..... આખરે આવાજે કુદરત આવી... બસ, અય નફ્સે મુતમઇન્ના! તારા રબ તરફ પલટી આવ... ઇ.હુસૈન અ.સ.તલવાર મ્યાન કરી, ભાગેલુ લશ્કર નગ્દીક આવ્યું. ચારે તરફથી હુમલાઓ થઈ રહ્યા હતા. કોઇ પથ્થર તો કોઇ તલવાર તો કોઇ નેગા વડે તો કોઇ તીર વડે હુમલો કરી રહ્યું હતું... ઇ.હુસૈન િ શરીર ઉપર એટલા તીર હતા કે જ્યારે આપ ઘોડા પરથી નીચે આવ્યા તો આપનું શરીર તીરો ઉપર હતું.....ઇ.હુસૈન અ.સ. શહીદ થઈ ગયા. એક આંધી ઉઠી... જમીનને ગલગલો આવ્યો. અવાજ ગુંજી અલા કોતેલલ હુસૈનો બે કરબલા અલા ગોબેહલ હુસૈનો બે કરબલા. અલા લઅનતુઘાહે અલલ કવમીગ ગાલેમીન.

અક્ષાહુમ્મ અજ્જીલ લે વલીટ્યેકલ ફરજ.

વ સવઅલમુલ લગ્ગીના ઝલમૂ અંટયા મુનકલેબીય વન્કલેબૂન.
અલા લઅનુદાહે અલલ કોમીઝ ઝાલેમીન...

મજલીસ - ૭ નુસ્તરે ઇમામે ઝમાના અ.સ. અને જ.કાસીમ અ.સ.નાં મસાએબ.

અલ્લાહ તબારક વ તઆલા કુઅને મજીદમા સુ. મોહમ્મદ આ:૭ માં
ઇરશાદ ફરમાવે છે.

બીસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. “યા અચ્યોહલ્ લઝીન આમનૂ!
ઇન્તન્સોરૂલ્લાહ ચન્સૂરફૂમ - વયોસબ્બીત અકદામ ફૂમ...”

અચ ઇમાન લાવનારાઓ ! અગર તમે અલ્લાહની મદદ કરશો તો
અલ્લાહ (તબારક વ તઆલા) તમારી મદદ કરશે અને તમને સાબિત કદમ
રાખશે.

આ આચતમાં અલ્લાહની મદદ કરવી એટલે ? આ સવાલનો જવાબ
દરે એહલેબૈત (અ.મુ.સ.) થી મેળવીએ.

સાદિકે આલે મોહમ્મદ ઇ.જઅફરે સાદિક અ.સ. ફરમાવે છે કે જનાબે
ઇસા અ.સ.ના શીઆઓએ ઇસા અ.સ.ની મદદ કરી તો એમને કુઅનમાં
અન્સારૂલ્લાહ (અલ્લાહની મદદ કરનારા) કહ્યા છે. આનો મતલબએ થયો
કે જેણે તેના ઝમાનાનાં નબી યા ઇમામની મદદ કરી તેણે અલ્લાહની મદદ
કરી. પરંતુ એ વાત ઘ્યાનમાં રહે કે અલ્લાહ, નબી યા ઇમામ આપણી મદદનાં
મોહતાજ નથી. પરંતુ આપણી કસોટી યા ઇમ્તેહાન માટે આપણને મદદ
કરવાનું કહેવામાં આવ્યું છે.

નુસ્તરે ઇમામની એહમીચ્યત

ઇ.સાદિક અ.સ.ની પાસે આપના બુઝુર્ગ સહાબીઓ બેઠા હોય છે.
તેવામાં એક નવ યુવાન કે જેનું નામ હિશામ બીન હકમ છે. તે આવે છે. ઇમામ
અ.સ.તેને આવકારે છે અને પોતાની બાજુમાં જગ્યા આપે છે. જ્યારે બુઝુર્ગ
સહાબીએ જોયું તો તેઓની ખૂબ નવાઈ લાગી. તેઓનાં ચેહરા પર નારાઝગી

જાહેર થઈ છે કે ઇમામ અ.સ. તેમને કેટલું માન સન્માન અને રીસ્પેક્ટ આપ્યું.
ઇમામ અ.સ.એ જ્યારે આ જોયું તો તે નવ યુવાન હિશામ બીન હકમ તરફ
જોઈને કહ્યું હાઝા નાસેરોના બે કલ્બેહી વ લેસાનેહી વ ચદેહી.

આ અમારો મદદગાર છે. દિલથી ઝબાનથી અને હાથ થી.

હિશામ બીન હકમ ઇમામનાં સ્ટુડન્ટ, તાલીબે ઇલ્મ હતા. જેઓ ઇલ્મ
હાંસીલ કરીને બીજા ફિરકાનાં મોટા-મોટા આલીમો સાથે મુનાઝેરો કિબેટ
કરતા અને દીનની હિફાઝત કરતા, જેના લીધે ઇમામ અ.સ. તેમને ખુબ
ચાહતા અને માન આપતા.

ખુદ રસુલે ખુદા સ.અ.વ. થી ઇ.હુસેન અ.સ. ફરમાવે છે, “જ્યારે
આખરી ઇમામનો ઝુહુર થાય તો તેમની ખિદમતમાં પહોંચજો, ભલે બરફને
ખુંદતા ખુંદતા જપુ પડે.

ઇ.જવાદ અ.સ. પોતાના એક સહાબી અલી ઇબ્ને મહેઝીયાર ને પત્ર
લખે છે. અચ અલી! અલ્લાહ તમને જઝાએ ખૈર આપે, અને જન્નતમાં મકામ
અતા કરે, દુનિયા અને આખેરતમાં કામ્યાબી આપે. કયામતમાં તમને અમારી
સાથે ઉઠાવે. અમે તમારૂ ઇમ્તેહાન લઈ ચૂક્યા છીએ. તમે વાજીબાતની
અદાયગીમાં, અમારી ઇતાઅતમાં અને અમારી ખિદમતમાં ઉંચા દરજજા
ઉપર છો. તમે ઠંડી માં, ગરમીમાં, દિવસ-રાત જે ખિદમત આપી રહ્યા છો,
તેનાથી અમે અજાણ નથી. અલ્લાહ (ત.) તમને મૈદાને કયામતમાં એવો
બદલો આપશે કે લોકો તઅજજુબ પામશે. (કિતાબુલ ગયબત. પે. ૨૨૬).

આપણે આ હદીસોની રોશનીમાં એ જાણ્યું કે ઇમામની ખિદમત
કરનાર જન્નતી છે. દુનિયા અને આખેરતમાં કામ્યાબ છે. કયામતમાં
ઇમામની સાથે ઉઠાવવામાં આવે છે. ઇમામ અ. તેનાથી ખુશ થાય છે. તો હવે
આપણને સવાલ થાય કે ઇમામ અ.સ. હુજજતે ખુદાની નુસ્તર (મદદ) કેવી
રીતે કરવી ? ઇમામની મદદ કરવાની રીત શું છે ?

નુસ્તરે ઇમામની રીત

૧. દીનની તબ્લીગ કરવી. લોકો સુધી ઇલ્મેદીન પહોંચાડવું, ઇલ્મ હાંસીલ કરવું.

ઇ.સાદિક અ.સ. ફરમાવે છે:

“ખુદાએ પ્રથમ એ લોકો કે જેણે ઇલ્મ હાંસિલ કર્યું છે. તેની પાસેથી વાચદો લીધો કે તેઓ ઇલ્મને એ લોકો સુધી પહોંચાડશે કે જેની પાસે ઇલ્મ નથી. પછી એ લોકો કે જેઓ પાસે ઇલ્મ નથી, તેની પાસેથી વાચદો લીધો કે તેઓ જેની પાસે ઇલ્મ છે, તેનાથી ઇલ્મ હાંસિલ કરશે.”

ઇલ્મ લોકો સુધી પહોંચાડવાની જવાબદારી અમુક ખાસ લોકોની નથી, પરંતુ જેની પાસે જેટલું ઇલ્મ હોય તેટલી તેની જવાબદારી છે, ઇલ્મ પહોંચાડવાની આ કામની હદીસોમાં ખુબ જ પ્રશંસા કરવામાં આવી છે.

સાદિકે આલે મોહમ્મદ ઇ.સાદિક અ.સ.એ ફરમાવ્યું:

“જે કોઈ અમારી હદીસો બયાન કરીને અમારા શીઆઓનાં દિલને મઝબુત કરે, તો તે ૧૦૦૦ આબીદ કરતા બેહતર છે.”

બીજી એક હદીસમાં ઇ.સાદિક અ.સ. ફરમાવે છે **“જે કોઈ અમારા ચતીમોમાંથી એક ચતીમને (ચતીમએ છે જે દીનથી દુર હોય, ઇમામની મઅરેફતથી દૂર હોય) (દીની) તઅલીમ આપે, તો તે ખુદાની નઝદીક ૧૦ લાખ મર્દો અને ઔરતોની ઇબાદત કરતા બેહતર છે.”**

એક સ્ત્રી હઝરત સીદીકાએ તાહેરા ફાતેમતુઝ્ઝહરા (અ.સ.)ની પવિત્ર ખિદમતમાં હાજર થઈ અને અર્ઝ કરી. “મારી મા વૃદ્ધ છે, એના તરફથી હું આપને અમુક પ્રશ્નો પુછવા ચાહું છું. મને મારી મા એ આ પ્રશ્નો માટે આપની સેવામાં મોકલી છે.”

હઝરત સૈયદા (સ.અ.) એ કહ્યું: “જરૂર પુછો, ” તે સ્ત્રીએ એક સવાલ કર્યો, જેનો જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ જવાબ આપ્યો. એમ એક પછી એક દસ પ્રશ્નો પુછ્યા અને દરેક પ્રશ્નોના જવાબ જનાબે સૈયદા (સ.અ.)એ આપ્યા. પેલી સ્ત્રીને એવું લાગ્યું કે સવાલો વધી ગયા, તેથી શરમીદા થઈને બોલી: “હવે હું આપને વધારે ઝેહમત આપવાનું પસંદ નથી

કરતી.” જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ ફરમાવ્યું: “તમારે જે પુછવું હોય તે પુછો. જો કોઈ માણસને કહેવામાં આવે કે, અમુક સામાન મકાનની છત ઉપર પહોંચાડી દ્યો. જેના બદલામાં સોનાની એક લાખ અશરફી આપવામાં આવશે. તો શું તે માણસને સામાનનો બોજ વધારે લાગશે?” પેલી સ્ત્રીએ કહ્યું: “હરગીઝ નહી.” જનાબે સૈયદા (સ.અ.) એ ફરમાવ્યું: “હું તને જે મસાએલ બતાવી રહી છું તેનો દરેક મસઅલાના બદલામાં જમીન અને આસમાન તેમજ તેની વચ્ચે જેટલું અંતર છે તેટલું ઝવેરાતથી ભરેલું હોય, તેટલો અજ્ર (બદલો) મને મળી રહ્યો છે. જ્યારે એક લાખ સોનાની અશરફીના બદલામાં છત સુધી સામાન પહોંચાડનારો મજૂર પોતાના માટે બોજ નથી સમજતો. તો આગળ વર્ણવેલ અજ્રના બદલામાં મસાએલના જવાબ આપવામાં ઝહેમત કેમ સમજું? જ્યારે મજૂરનું કામ તો ખુબજ શ્રમનું છે અને માફક કામ તો આસાન છે. મેં મારી વાલીદે મોહતરમ હઝરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) ને એમ ફરમાવતા સાંભળ્યા છે, કે કયામતના દિવસે અમારા શીઆ આલિમોને તેમના ઇલ્મ અને હિદાયતના પ્રમાણમાં અલ્લાહ તઆલા તરફથી ઉમદા લિબાસ પહેરાવવામાં આવશે. તદઉપરાંત દરેક આલિમને દસ લાખ નુરાની આભૂષણો આપવામાં આવશે. “પછી રબુલ આલમીન તરફથી એક અવાજ આપનારો જાહેરાત કરશે: “અચ આલે મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) ના ચતીમોની સરપરસ્તી કરનારાઓ ! જ્યારે તેઓ પોતાના બાપ-દાદા અર્થાત ઇમામો (અ.મુ.)થી વિખુટા પડેલા હતા, તે સમયે તમે તેઓને રૂહાની માર્ગદર્શન આપ્યું હતું. આજે તેઓ હાજર છે. દુનિયામાં તેઓએ તમારા પાસેથી જેટલો પ્રમાણમાં ઇલ્મ હાસિલ કર્યું હતું, તેટલા પ્રમાણમાં તેઓને જન્નતી પોષાક અતા કરો.(બેહાઝલ અન્વાર ભાગ-૨, પા.૩).

હઝરત ઇમામે જાઅફરે સાદિક (અ.સ.) એ ફરમાવ્યું: હઝરત રસુલે ખુદા (સ.અ.વ.) નું ફરમાન છે કે : કયામતના દિવસે એક માણસને લાવવામાં આવશે. તેના નેક આમાલ ઘેરાયેલાં વાદળોની જેમ, યા તો ઉંચા ઉંચા પહાડોની જેમ મોટા દેખાશે. તે માણસ કહેશે કે:-

મેં તો આટલા બધા નેક અમલ કર્યા નથી. તો પછી આટલા બધા અમલ મારી પાસે કેવી રીતે આવી ગયા ? ત્યારે અત્લાહ તઆલા તરફથી જવાબ આવશે કે આ તારૂં એ ઈલ્મ છે, જે તેં લોકોને શીખવ્યું હતું કે જેના ઉપર તારા (મૃત્યુ) પછી પણ અમલ થતો રહ્યો.”

૨. ઈમામની મદદ કરવાનો એક રસ્તો છે અમલ :

ઈ.સાદિક અ.સ. ફરમાવે છે : અમારા શીઆએ ઉપર સલામ થાય. તેઓ માટે જરૂરી છે કે તકવા અને પરહેઝગારી ઈખ્તેયાર કરે, ખુદાના દીન માટે કોશીષ કરે. સાચા અને અમાનતદાર બને. વધારે ઈબાદત કરે. પડોસીઓ સાથે નેકી કરે, સીલે રહેમ કરે. બિમારની ખબર કાઢે. જનાઝામાં શિરકત કરે, લોકોનાં હક અદા કરે. કારણ કે તમારા નેક અમલની અમારી સાથે નિસ્બત દેવામાં આવે છે અને અમે ખુશ થઈએ છીએ, અને તમારા ગુનાહોની પણ અમારાથી નિસ્બત દેવામાં આવે છે અને જેનાથી અમે દુઃખી થઈએ છીએ

૩. ગુનાહથી બચવું : ઈમામની મદદ કરવાનો એક ઝરીયોએ છે કે આપણે ગુનાહોથી બચીએ કેમ કે જ્યારે આપણાથી ગુનાહ થઈ જાય છે. તો તેનાથી ઈમામને દુઃખ પહોંચે છે. એક વાકેઆ થકી આ વાત સ્પષ્ટ અને વાઝેહ થઈ જશે.

હાજી આકા હસન કહે છે હું આંખના ઈલાજ માટે મશહદથી તેહરાન આવ્યો. તે સમયે તેહરાનનો એક વેપારી જેને હું ઓળખતો હતો, તે વેપારી ઈ.રેઝા અ.સ.ની ઝિયારત કરવા માટે ખુરાસાન ગયો. એક રાત્રીનાં મે સ્વપ્ન જોયું કે હું ઈ.રેઝા અ.સ.ના રોઝામાં છું. ઈ.રેઝા અ. ઝરીહની આગળ બેઠા છે. અચાનક મે જોયું કે પેલા વેપારીએ એક તીર ઈમામ અ.સ.ને માર્યું, ઈમામ અ.સ.ને તીર વાગતા આપ બેચેન થઈ ગયા. ફરીવાર તેણે ઈમામ અ.સ.ને બીજી તીર માર્યું, ઈમામ અ.સ. બેચેન થઈ ગયા. ત્રીજીવાર ઝરીહ પાછળ જઈ ઈમામની પીઠ ઉપર તીર માર્યું. આ વખતે ઈમામ અ.સ. પીઠ ભર પડી ગયા. હું ડરીને જાગી ગયો. જ્યારે તે વેપારી ઝિયારત કરીને પાછો આવ્યો તો મે તેને મારા આ સ્વપ્નની વાત કરી. આ સાંભળીને તેની આંખમાંથી આંસુ વહેવા લાગ્યા, અને તેણે કહ્યું : જે દિવસે હું ઈમામ અ.સ.ના હરમમાં દાખલ થયો,

તો એક ઓરત ઝરીહ પર હાથ રાખીને સલામ ભરતી હતી, મે મારો હાથ તેણીનાં હાથ ઉપર મુકી દીધો. તે ઓરત ઝરીહની બીજી બાજુ ચાલી ગઈ, હું પણ ગયો, ફરીવાર મે તેણીના હાથ ઉપર હાથ મુક્યો. ઓર ઝરીહની પાછળ ગઈ, હું પણ ગયો અને હાથ મુક્યો (તારણ એ નીકળે કે ઈન્સાનના ગુનાહો ઈમામને કેટલી દર્દનાક તકલીફો આપે છે.) (ઈક સદ મૌઝુઅ પંજ સદ દાસ્તાન ભા-૧, પેજ નં. ૨૩૪ કિસ્સો-૨)

૪. અઝાદારી : ઈ. ઝમાના અ.ની નુસ્રત કરવાનો એક રસ્તો છે, અઝાદારીએ સૈયદદુશ્શોહદા.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે : મારો ફરઝંદ હુસૈન (અ.સ.) કરબલાનાં રણમાં ત્રણ દિવસનો ભુખ્યો અને પ્યાસો કતલ કરવામાં આવશે. જે કોઈ તેની મદદ કરશે, તેણે મારી ફરઝંદ ઈ.મહદી અ.સ.ની મદદ કરી કહેવાશે. હવે સવાલ એ થાય કે આજના સમયમાં ઈ.હુસૈન અ.સ.ની મદદ કેવી રીતે કરવી ?

તેનો જવાબ એ છે કે અત્યારનાં ઝમાનામાં આપણે અઝાદારીએ ઈ.હુસૈન અ.સ.કરીને, તેમની ઝિયારત કરીને, આપણે ઈમામ અ.સ.ની મદદ કરીએ મજલીસે અઝા બરપા કરીએ, ઈ.હુસૈન અ.સ.ની શહાદતનો મકસદ- દીનની બકા દીનની સલામતી હતો, તે લોકો સુધી પહોંચાડીએ.

ઈ.ઝમાના અ.સ. ખુદ ફરમાવે છે કે “જે શખ્સ મારા જદ્દ ઈ.હુસૈન ના મસાએબમાં રડતી વખતે મારા ઝુહુર માટે દુઆ કરે તો હું તેના માટે દુઆ કરું છું”.

આવો આપણે જોઈએ કે ઈમામ હુસૈન અ.સ.ના અન્સાર મદદગાર કેવા હતા ?

ગંજે શોહદાકા તઝકેરા આજકી રાત ઈસલીએ કરના ચાહતા હું, કે યે બડી કબર જુસમે બકીયા સારે શોહદા દફન કીયે ગયે થે, ઉસમે ઝરા યાદ તો કીજીએ, કૌન કૌન હૈ ? ઉસમે જૈન ભી હૈ, જીન્હૌને અપની શહાદત કે વકત યે કહા થા, મૌલા (અ.સ.) જબ તક મેં અપને ખૂનકો આપકે ખૂનમે મીલા નહી લુંગા તબ તક મુજે ચૈન નહી મીલેંગા. ઉસી ગંજે શોહદામે જહાં જૈન હૈ વહી

ઝોંઠેર (અ.સ.) ભી છે, વહી મુસ્લીમ ઇબ્ને અવસજાભી છે, વહી અબુ સુમામા સયદાવી (અ.સ.) ભી છે, ઓર વહી પર બની હાશીમ (અ.સ.) ભી છે. ઉસમે ઓન વ મોહમ્મદ ભી છે, ઉસીમે જનાબ મુસ્લીમ ઇબ્ને અકીલકી ઓલાદ ભી છે, ઉસમે ઓલાદે જાફરે તેચાર ભી હૈ, ઉસમે ઓલાદે અમીરૂલ મોઅમેનીન (અ.સ.) ભી હૈ. રૂકા હું, સબ તઝકરે યાદ ટીલા કે રૂકા હું. ઓર ઇબ્ને લાશોકે દરમ્યાન એક લાશ ઓર ભી છે. જુસકા નામ યાદ કરકે મેરી ઝબાન રૂક ગઈ ઉસકા નામ હૈ કાસીમ. જબ કાસીમ (અ.સ.) કો હુસૈન (અ.સ.) ને કલેજેસ લગાયા ઓર ભતીજા અપને ચચાકે કલેજેસે લગા, તો અલ્લાહ જાને ટીલોકી ઘડકનોને એક દૂસરેસે કયા કહા? ટોનોકે આંસુ જારી હુવે ઓર ઇત્ના રોએ ઇ.હુસૈન (અ.સ.), ઇત્ના રોએ કાસીમ (અ.સ.), કે ટોનોકો ગશ આ ગયા.

કાસીમ રૂખસત હો રહે હૈ. અમ્મા સલામ, કુફી અમ્મા સલામ, કુફી સલામ, બડી કુફી સલામ, ચચા સલામ, છોટે ચચા સલામ, ભૈયા અકબર સલામ, નન્હી સુકૈના સલામ. ખુદા હાફીઝ.

એક મરતબા કાસીમ (અ.સ.) ને સવાર હોના યાહા તો ઘોડા ઉંચા થા. કાસીમ (અ.સ.) ઇત્ને કમસીન થે કે ઘોડે પર સવાર ના હો સકે તો જનાબે અબ્બાસ (અ.સ.) આગે બડહે ઓર છોટે ચચાને અપને છોટે ભતીજેકો કલેજેસે લગાકે ઉઠાયા ઓર ઘોડે પર બીઠા ટીયા.

બસ, પઠ ચૂકા. જબ કાસીમ (અ.સ.) જા રહે થે તો કાસીમ (અ.સ.) કા કદ ઇત્ના કમ થા, ઇત્ના છોટા થા કે ઘોડે પર સવાર ના હો સકે. જબ તક અબ્બાસ (અ.સ.) ને ઉનકો ગોદમે લે કર સવાર ના કીયા. લેકીન મૈને તારીખકી કીતાબે પડહી તો મુજે ચેહી મીલા. કાસીમ (અ.સ.) કી લાશ લેકે હુસૈન (અ.સ.) આ રહે થે. હુસૈન (અ.સ.) ને કાસીમ (અ.સ.) કી લાશકે સીનેકો અપને સીનેસે મીલા લીયા થા. એક હાથસે લાશ સંભાલે હુચે થે ઓર દૂસરે હાથસે પૈર સંભાલે હુવે થે. લેકીન વો કાસીમ (અ.સ.) જો ઝરા દેર પહેલે ઇત્ને છોટે થે કે ઘોડે પર નહી બૈઠ સકતે થે વહી કાસીમ (અ.સ.) અબ ઇત્ને લમ્બે હો ગએ થે કે હુસૈન (અ.સ.) લાશ લા રહે થે ઓર કાસીમ

(અ.સ.) કે પૈર ઝમીન પર ખીચતે જા રહે થે. અરે સમજે ? ઝીન્દગીમે ઘોડે ગુઝર ગએ થે. ઇસ લીએ મુજે વો લાશ યાદ આઈ, જો ઝીન્દગીમે પામાલ હો ગઈ થી. જો કમસીનકી લાશ થી મગર પામાલ હો ગઈ થી, ઇત્ની લંબી હો ગઈ થી કે પૈર ઝમીન પર ખત દેતે જા રહે થે, તો મેરી ઝબાન રૂક ગઈ.

અચ કાસીમ અ.સ. અચ કાસીમ અ.સ. ! હમ ગુલામોંકા સલામ લે લો, ચચા પામાલ હુવા શહાદતકે બાઅદ, તુમ પામાલ હો ગએ ઝીન્દગીમે. સયાઅલમુલ લઝીના ઝલમુ અંચ્યા મુન્કલબીય ચનકલેબૂન.

મજલીસ - ૮ ખુતબએ ગદીર અને મૌલા અબ્બાસ અ.સ. ના મસાએબ.

બીસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલલ્લહો તબારક વ તઆલા ફી કુર્આનીલ કરીમ. યા અચ્યોહર રસુલ બલ્લીગ મા ઉન્ઝેલ એલચક મીર્ રબ્બેક, વ ઇન્ લમ્ તફ્અલ્ ફમા બલ્લગત રેસાલતહું, વલ્લાહો ચઅસેમોક મેનન્નાસ. (સલવાત) (સુ.માએદાહ આ.૬૭).

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પોતાની જીન્દગીનાં આખરી હજ કરીને પરત આવી રહયા હતા. સાથે એક લાખથી વધુ હાજીઓનો મજમો હતો. જયારે રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ઝોહફાથી ત્રણ માઈલ દૂર ગદીર ખુમ નામના સ્થળે પહોંચ્યા, તો તે જગ્યાએ જીબ્રઈલ અમીન ત્રણ વખત નાઝીલ થયા અને અલ્લાહનો આ પચગામ સંભળાવ્યો કે અલ્લાહ તઆલાએ અલી અ.સ.ની વિલાયતનાં બારામાં જે નાઝીલ કર્યુ છે તેને લોકો સુધી પહોંચાડી દયો, અગર તમે આ સંદેશો નથી પહોંચાડ્યો તો રિસાલતનો કોઈ સંદેશો નથી પહોંચાડ્યો, અલ્લાહ તમને લોકોના શર (નુકશાન) થી મહફૂઝ રાખશે.

આ આચત નાઝીલ થયા પછી તમામ લોકોને ખુમનાં મેદાનમાં ભેગા કરવામાં આવ્યા. પાછળ રહેલા લોકોની વાટ જોવામાં આવી. આગળ ગએલા લોકોને પાછા બોલાવવામાં આવ્યા. મેદાનમાંથી કાંટાઓને સાફ કરવામાં આવ્યા. ધોમ ધખતા તડકામાં અલી અ.સ.ની વિલાયત અને ઇમામતનું એલાન કરવા માટે તૈયારી થઈ રહી હતી. ઉંટોનાં પલાણનું મિમ્બર બનાવવામાં આવ્યું અને આ મિમ્બર પરથી રસુલેખુદા સ.અ.વ.એ ૧,૦૦,૦૦૦થી વધુ

હાજીઓનાં મજમામાં એક ઐતહાસિક ખુલ્લો આપ્યો.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ ખુલ્લાની શરૂઆતમાં અલ્લાહની હમ્દો સના કરી.. ત્યારે બાદ સુ. માએદાહ ની ૬૭ મી આયતની તિલાવત કરી, અલ્લાહ ત.એ મારા પર આ આયત નાઝીલ કરી. અચ રસુલ સ.અ.વ. તમારી ઉપર જે નાઝીલ કરવામાં આવ્યું છે, તેને લોકો સુધી પહોંચાડી દ્યો. અગર તમે આ કામ નથી કર્યું તો કારે રિસાલતનો કોઈ પચગામ નથી પહોંચાડ્યો.

અચ લોકો હું જાણું છું કે આ મજમા માં મુત્તકી લોકો ઓછા છે અને મુનાફિકોની સંખ્યા ખૂબ વધારે છે. મને ભય છે કે લોકો ફસાદ કરે અને ઈસ્લામની મઝાક ઉડાવે પરંતુ અલ્લાહે મારી ઝમાનત લીધી છે કે તે મને લોકોનાં શરથી બચાવશે.

અચ લોકો ! જાણી લ્યો કે બેશક અલ્લાહે તમારા માટે એમને વલી બનાવ્યા છે, જેની સંપૂર્ણ ઈતાઅત વાજીબ છે મોહાજર ઉપર, અનસાર ઉપર, તાબેઅીન ઉપર, તમામ ગામડાવાસીઓ ઉપર, તમામ શહેરના રહેનારાઓ ઉપર, તમામ અલ્લાહની તૌહીદ ઉપર માનનારા પર.

અચ લોકો ! જાણી લ્યો કે જેણે આ અમ્મ (વિલાયતે અલી અ.સ.) નો વિરોધ કર્યો, તે મલઉન છે અને જેણે આ અમ્મે (વિલાયત) ની પેરવી કરી તેના ઉપર અલ્લાહની રહેમત થાય છે, જેણે તેની (અલી અ.સ.ની વિલાયતની) કબુલ કરી તો અલ્લાહ તેને માફ કરી દેશે. તેમનાથી દીનનાં એહકામ સાંભળો અને તેમની ઈતાઅત કરો અને પેરવી કરો. બેશક અલ્લાહ તબારક વ તઆલા તમારો રબ કે જે તમારો વલી છે અને મઅબુદ છે. તેના હુકમથી તેનો રસુલ મોહમ્મદ (સ.અ.વ.) તમારો વલી છે. જે તમને અત્યારે સંબોધન કરી રહ્યો છે અને મારા પછી તમારા રબ અલ્લાહનાં હુકમથી તમારા વલી અને ઈમામ અલી અ.સ. છે. તેમના પછી ઈમામત મારી ઝુરૂરીયતમાં તેમનાં વંશમાંથી કયામત સુધી રહેશે. (ખુલ્લએ ગદીર બેહાર.વો.૩૭).

ખુલ્લએ ગદીરનાં આ જુમ્લાઓ પરથી એ તારણ નીકળે છે કે :

* રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પછી અલ્લાહના હુકમથી અલી અ.સ. લોકોના ઈમામ છે.

* જેમણે રસુલે ખુદા સ.અ.વ.ની વફાત પછી અલી અ.સ.ની ઈમામતને કબુલ ન કરી, અલી અ.સ.ની ખિલાફતનો વિરોધ કર્યો તે મલઉન છે અને જેણે આ અમ્મે વિલાયત અલી અ.સ.ની ઈમામતને કબુલ કરી, તેનાં પર અલ્લાહની રહેમત છે અને તેના ગુનાહ માફ થઈ જશે.

* રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પછી અલી અ.સ. ઈમામ છે. અને તેમના પછી કયામત સુધી ઈમામત અલી અ.સ.નાં વંશમાં રહેશે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ખુલ્લએ ગદીરને આગળ વધારતા કહ્યું કે અલી અ.સ. મારા તમામ ઈલ્મનાં વારીસ છે. જે ઈલ્મ અલ્લાહે મન આપ્યું તે ઈલ્મ મે અલી અ.સ.ને આપી દીધું છે. અલી અ.સ. મુત્તકીઓનાં ઈમામ છે. અચ લોકો! જાણી લ્યો કે જે અલી અ.સ.ની વિલાયતનો ઈન્કાર કરનારો છે, અલ્લાહ તેને ક્યારેય માફ નહી કરે અને તેના માટે હંમેશા હંમેશાનો જહન્નમનો દર્દનાક અઝાબ છે, જેનું ઈંધણ ઈન્સાન અને પથ્થરો છે.

જે આ કૌલને રદ કરે (એટલે કે અલી અ.સ. ને રસુલે ખુદા સ.અ.વ. પછી વલી અને ઈમામ ન માને) તો તે મલઉન મલઉન છે. તે મગઝૂબ મગઝૂબ છે. મગઝૂબ એટલે જેના પર અલ્લાહનો અઝાબ નાઝીલ થયો છે તે. પછી રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ અલી અ.સ.ના બંને હાથ પકડીને લોકો સમક્ષ બલંદ કરીને કહ્યું કે આ અલી અ.સ. કે જેનો મે હાથ પકડ્યો છે, તે .

“મન કુન્તો મવ્લાહો ફ હાઝા અલીયુન મૌલા”

જેનો જેનો હું મૌલા છું, તેના આ અલી અ.સ. મૌલા છે અને તે અલી ઈબ્ને અબી તાલીબ અ.સ. મારા ભાઈ, મારા વસી છે, જેનું વિલાયતનું એલાન કરવાનું અલ્લાહે મારા ઉપર નાઝીલ કર્યું હતું.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ. એ અલી અ.સ.થી લઈને ઈ.ઝમાના ઈ.મહદી અ.સ.થી સુધી તમામ ઈમામોની ઈમામત અને વિલાયતનું એલાન કર્યું. (વધુ વિગત માટે ખુલ્લએ ગદીર વાંચવા ગુજારીશ) (બેહાર અન્વાર ભાગ-૩૭ પેજ.૨૦૪ થી ૨૧૧)

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ પોતાના અરહાબોને ફરમાવ્યું, બેશક અલ્લાહ તઆલાએ તમોને અલી અ.સ.ની વિલાયતની ઈતાઅત અને પચરવી કરવાનો

હુકમ આપ્યો છે, તેથી તે મારા પછી વલી અને ઇમામ છે તેમની મુખાલેફત હરગીઝ નહી કરતા, નહીતર તમે કાફીર થઈ જશો, તેમનાથી જુદા નહી થતા નહીતર ગુમરાહ થઈ જશો. (આમાલીએ સુદુક અ.ર. પે. ૩૫૯/૪૪૩)

અલી અ.સ.ની વિલાયતના એલાન પછી કુર્આને મજીદની આ આયત નાઝીલ થઈ સુ.માએદાહ આયત નં. ૩ અલ યલ્મ અકમલ્તો લકુમ દીનો કુમ વ અત મમ્તો અલયકુમ નેઅમતી.. મે આજનાં દિવસે તમારા માટે દીનને સંપૂર્ણ કરી દીધો અને તમારા માટે નેઅમતોને સંપૂર્ણ કરી દીધી વ રઝીયતો લકુમુલ ઇસ્લામ દીના તમારા માટે દીને ઇસ્લામ પસંદ કરી દીધો.

ઇમામતનો અકીદો ખુબ મહત્વનો અકીદો છે. જેમકે એક હદીસમાં રસુલે સુદા અ.વ. ફરમાવે છે. “તમારા માંથી કોઈ માણસ પહાડોના જેટલા આમાલ લઈને કયામતનાં દિવસે આવે, પણ તેની પાસે વિલાયતે અલી ઇબ્ને અબી તાલીબ અ.સ. ન હોય તો ખુદા તેને ઉંધા મોઢે જહન્નમમાં નાખી દેશે.” (બેહારૂલ અન્વાર)

અગર કોઈ શખ્સ અલ્લાહે નિયુક્ત કરેલા ઇમામોની ઇમામતનો અકીદો ન ધરાવતો હોય, તો તે જહન્નમી છે. જે વાત આ વાકેઆથી સાબિત થાય છે.

એક વખત એક શખ્સ ઇ.મોહમ્મદ બાકીર અ.સ. પાસે આવે છે અને કહે છે કે મૌલા હું આપનો ચાહવા વાળો છું, આપને ઇમામે બરહક માનુ છું. પરંતુ મારા પિતા કે જેનો હમણા ઇન્તેકાલ થઈ ગયો, તે બની ઉમય્યાનાં ઇમામોને ઇમામ માનતા હતા. તેઓ આપને ઇમામ માનતા ન હતા. હું આપની ઇમામતમાં માનતો હોવાથી તેઓ મને દુશ્મન રાખતા હતા. તેણે મને વારસો ન મળે તે માટે તમામ વસ્તુને છુપાવી દીધી. જેથી મને વારસો ન મળે. મારી હાલત એકદમ ગરીબ છે. ઇમામ અ.સ. એ કહ્યું શું તું ચાહે છે કે તને તારા પિતાનો વારસો ખજાનો મળે? યા મૌલા હા પછી ઇમામ અ.સ. તેને એક ચિઝ્કી લખી આપે છે અને કહે છે કે તું ફલાણી જગ્યાએ જા, અને ત્યાં જઈને અવાજ આપજે, એક શખ્સ આવશે તેને તું આ ચિઝ્કી આપજે. તે ચુવાન ગયો, ઇમામ અ.નાં હુકમ મુજબ અમલ કર્યો. એક અમામા પહેરલા શખ્સ આવ્યા. તે ચુવાને તેમને

ચિઝ્કી આપી, તેમણે કહ્યુ કે હું હમણા તારા પિતાને લઈને આવુ છું. થોડીવારમાં તેઓ એક કાળા કોલસા જેવા બિહામણા શખ્સને લઈને આવ્યા. મે કહ્યું આ મારા પિતા નથી. તો તેમણે કહ્યુ. આજ તારા પિતા છે. પરંતુ અઝાબનાં કારણે તેની આ હાલત થઈ. પછી તેના પિતાએ તેના પુત્ર સંબોધીને કહ્યુ બેટા ! હું બની ઉમય્યાના ઇમામોને ઇમામ માનતો હતો. જેના કારણે મારા ઉપર અઝાબ થઈ રહ્યો છે, તુ જેમની ઇમામત માને છે તે હક છે અને પેલા ખજાનો મે વાડીમાં ફલાણા વૃક્ષ નીચે દાટ્યો છે. તે તું લઈ લેજે (બેહાર ઉર્દુ ઇ.મો.બાકીર અ.સના જીવન વિશે) તો આ વાકેઆ બતાવે છે કે જે અલ્લાહે નિયુક્ત કરેલા ઇમામોને નથી માનતો, તો તે જહન્નમી છે.

આજે આપણે મૌલા અબ્બાસનાં મસાએબનો ઝિક્ર કરીશું.

હુસૈન (અ.સ.) ને મૌલા અબ્બાસ કો રૂખસત કીયા ઔર રૂખસત કર કે બેઠ ગએ હુસૈન (અ.સ.). અબ્બાસ (અ.સ.) મૈદાનમે ગએ, લડે, ઝખ્મી હુવે. શાને કલમ હુવે, આંખોમે તીર લગા, મશકીઝા પર તીર લગા, પાની બહા, સર પર ગુરઝ પડા, તેવરાકે ઝમીન પર ગીર પડે, આવાઝ દી, આકા અપને ગુલામકી ખબર લીજાએ. અબ્બાસ (અ.સ.) કી જબ આવાઝ આઈ તો હુસૈન (અ.સ.) ને કહા, અબ્બાસ (અ.સ.), તેરે મરનેને મેરી કમર તોડ દી, અબ્બાસ (અ.સ.) તેરે મરનેકે બાઅદ મેરે લીએ તદબીરકી રાહે બંદ હો ગઈ. અબ્બાસ (અ.સ.) તુમ્હારે બાઅદ ઝોઅફ મહેસુસ કર રહા હું. મેરી કુલ્પત અબ્બાસ (અ.સ.), તુમ કહાં ચલે ગએ? ચલે હુસૈન (અ.સ.) ચલતે ચલતે હુસૈન (અ.સ.) રૂક ગએ. રૂકકે કહા, અકબર અરે મેરે ભાઈકા કટા હુવા હાથ ઝમીન પર પડા હૈ, અકબર (અ.સ.) ઉતરે ઔર અબ્બાસ (અ.સ.) કે કટે હુવે હાથોકો ઉઠાયા, હુસૈન (અ.સ.) ને કલેજેસે લગાયા. થોડી દૂર ઔર આગે ચલે કે એક મરતબા ફીર હુસૈન (અ.સ.) રૂક ગએ. દૂસરા હાથબી સામને આ ગયા થા. દોનો હાથ ઉઠા લીએ અકબર (અ.સ.) ને, દોનો હાથ લાકે દે દીએ. હુસૈન (અ.સ.) ને દોનો હાથોકો કલેજેસે લગા લીયા. બાપ બેટે ચલતે રહે, વહાં પર પહોંચ ગએ જહાં ઝમીન પર અબુ તુરાબ (અ.સ.) કા બેટા અબ્બાસ અલમદાર (અ.સ.) ઝમીન પર આરામ કર રહા થા, કેસે?

શાને નહીં છે, સર ટૂકડે ટૂકડે છે, સરસે ખૂન બહા છે, આંખોમે ખૂન જમ ગયા છે, એક આંખમે ખૂન જમ ગયા છે, એક આંખમે તીર લગા હુવા છે. હુસૈન (અ.સ.) ઘોડેસે ઉતરે. હુસૈન (અ.સ.) કેસે ઉતરે, મેરે પાસ તસવ્પુર નહીં છે, મેરે પાસ અલ્લાહ નહીં છે. મેં નહીં સૌચ સકતા હું કે જબ હુસૈન (અ.સ.) ઘોડેસે ઉતરે હોંગે તો કેસે હાથોકો સંભાલા હોંગા અબ્બાસ (અ.સ.) કે ? કેસે અપને કલેજેકો સંભાલા હોંગા, ઓર કેસે અપની નીગાહકો સંભાલ કે અપને ઝખ્મી અબ્બાસ (અ.સ.) કો દેખા હોંગા ? ઓર જબ ઝખ્મી અબ્બાસ (અ.સ.) કો દેખા હોંગા તો પૂરી તારીખ યાદ આ ગઈ હોંગી. હુસૈન (અ.સ.) બેઠ ગએ, બેઠકે કહા, અબ્બાસ (અ.સ.)

બસ, ઉસ લફઝમે દર્દકી સારી દુનિયા જમા થી. એક મરતબા અબ્બાસ (અ.સ.) ને કહા, મૌલા (અ.સ.) ઝીન્દગી કી આખરી તકલીફ દેના યાહતા હું. અગર મેરે હાથ સલામત હોતે તો ના દેતા તકલીફ.

મરનેસે પહેલે આકા એક મરતબા આપકો દેખના યાહતા હું. હાથ કટ ગએ હૈં, શાને કલમ હો ગએ હૈં, એક આંખમે તીર છે, એક આંખમે સરકા ખૂન જમા છે. બસ, મેરે આકા, તકલીફ કીજીએ. જેબસે રૂમાલ નીકાલીએ, ખૂન સાફ કર દીજીએ. મરનેસે પહેલે મેં એક મરતબા આપકા રૂએ અનવર દેખ લું. મેં આપકા ચહેરા મુબારક દેખ લું, આપકી ઝીયારત કર લું ઓર દમ તોડ દું.

હુસૈન (અ.સ.) ને ખૂન સાફ કીયા. અબ્બાસ (અ.સ.) ને આંખે ખોલી. બસ, એકહી મેરે પાસ જૂમલા છે ઓર વો જુમલા યે છે, કે અબ્બાસ (અ.સ.) ને આંખ ખોલી તો હુસૈન (અ.સ.) કી આંખોસે આંસુઓકી બરસાત શુરૂ હો ગઈ. શેર મુસ્કુરાયા, મુસ્કુરાકે દમ તોડા ઓર દમ તોડતે તોડતે કહા, મૌલા (અ.સ.) બસ, એક કામ કીજીએગા. મેરા સર અપને કદમોમે રહેને દીજીએગા, મેરા સર અપની ગોદીમે ના રખીએગા. હુસૈન (અ.સ.) ને કહા, મેરે ભાઈ, મેંને તો હર શહીદકા સર અપની ગોદમે રખા છે, તુમહારા સર ગોદે કચું ના રખું ?

કહા, મૌલા (અ.સ.) કદમોમે રહેને દીજીએ. અરે મુજે યે તસવ્પુર બેચેન કર રહા છે. આપ મેરા સર ગોદમે રખ લેંગે. મગર જબ શીમ્મકા ખંજર ચલ

રહા હોંગા, મેરે ઇમામ (અ.સ.) કે સરકે નીચે કીસીકી ગોદ ના હોંગી, અબ્બાસ (અ.સ.) ને દમ તોડ દીયા. હુસૈન (અ.સ.) માતમ કરતે રહે, અલમ લે કે પલટે. ખયામમે કોહરામ મચ ગયા. વા અબ્બાસા, વા અલીય્યા, વા મુસીબતા, વા ગુરબતા, વા હુસૈના, વા હુસૈના.

સયાઅલમુલ્લઝીના ઝલમુ અર્યા મુન્કલેબીય ચન્કલેબુન.

મજલીસ - ૯ હઝરત અલી અ.સ. થી મોહબ્બત અને જ.અલી અકબર અ.સ. ના મસાએબ.

બીસ્મીલ્લા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“યા અલી ! હુબ્બોક ઇમાનુન વ બુગ્ઝોક કુફુન વ નિફાકુન, વ અવ્વલો મચ્યદ્ખોલ જન્નત મોહિબ્બોક વ અવ્વલો મન ચદ્ખોલન્નાર મુન્ગેઝોક”
(ફુસુસુલ મોહિમ્મા પે. ૧૨૭) (સલવાત)

રસુલ સ.અ.વ. ફરમાવે છે. યા અલી હુબ્બોક ઇમાન. યા અલી તમારી મોહબ્બત ઇમાન છે. વ બુગ્ઝોક કુફુન વ નિફાકુન. અને તમારાથી દુશ્મની કુફ અને નિફાક છે. યા અલી ! તમારાથી મોહબ્બત કરનારા સૌથી પહેલા જન્નતમાં દાખલ થશે, અને તમારા દુશ્મનો જહન્નમમાં સૌથી પહેલા દાખલ થશે.

આ હદીસે મુબારેકા બતાવે છે કે મોહિબ્બે અલી મોઅમીન છે, અને દુશ્મને અલી મુનાફિક છે. અલી અ.સ.નાં શીયા જન્નતમાં સૌથી પહેલા દાખલ થશે. અલી અ.સ.નાં દુશ્મનો જહન્નમમાં સૌથી પહેલા દાખલ થશે.

બીજી એક હદીસે મુબારેકામાં રસુલે ખુદા સ.અ.વ. ફરમાવે છે. ખુદાવંદે આલમે જન્નતએ લોકો ઉપર હરામ કરી દીધી છે, જે લોકો મારી એહલેબૈત અ.મુ.સ. પર ઝુલ્મ કરે, યા તેમને કતલ કરે યા તેમની સાથે જંગ કરે યા તેમના ઉપર હુમલો કરે યા તેમને ગાળો આપે. આ હદીસને સુન્ની આલીમે યનાબીઉલ મોવદ્દત ભાગ-૨ પે. ૩૮ પર લખી છે.

આ હદીસની રોશનીમાં :

૧. એહલેબૈત ઉપર ઝુલ્મ કરનારા ઝાલીમો ઉપર જન્નત હરામ છે. જેણે બિન્તે રસુલ સ.નો ઘરનો દરવાજો સળગાવ્યો, જેણે જ.મોહસીનને તેમની માતાનાં

પેટમાં જ શહીદ કરી દીધા.

૨. એહલેબૈત અ.નાં કાતીલો જહન્નમી છે. અલી અ.નો કાતીલ ઇબ્ને મુલઝીમ (લ.અ.) ઇ.હસન અ.સ.ના કાતીલ મોઅવીયા (લ.અ.) અને જોઅદા (લ.અ.), ઇ.હુસૈન અ.સ.નો કાતીલ ચઝીદ ઇબ્ને મોઆવીયા (લ.અ.), ઇબ્ને ઝિયાદ (લ.અ.), શીમ્મ (લ.અ.), હુરમલા (લ.અ.) વગેરે.. તેમનાં ઉપર જન્નત હરામ છે. અલ્લાહ ત. તેઓના અઝાબમાં વધારો કરે.

૩. જેણે એહલેબૈત સાથે જંગ કરી. એટલે કે જંગે જમલ અને જંગે નેહરવાનમાં અલી અ.સ.ની વિરુદ્ધ જંગ કરનારાઓ, અને ઇ.હુસૈન અ.સ.ના ખેમા ઉપર હુમલો કરનારાઓ ઉપર જન્નત હરામ છે.

૪. અને તે લોકો એટલે કે મોઆવીયા અને મોઆવીયાનાં હુકમથી અલી અ.સ.ને ગાળો આપનારાઓ ઉપર જન્નત હરામ છે. તેઓ માટે હંમેશનો જહન્નમનો અઝાબ છે.

આ બે હદીસની રોશનીમાં જોયું કે એહલેબૈત અ.મુ.સ. થી મોહબ્બત કરનાર જન્નતી છે. અને તેમના દુશ્મનો જહન્નમી છે.

એહલેબૈતનાં ચાહવાવાળા કેવા હોય છે ? આવો આપણે એક વાકેઓ જોઈએ. આ વાકેઓ મજાલેસુલ મુત્તકીન કિતાબમાંથી નકલ કરવામાં આવ્યો છે. જેને મરહુમ હાજીનાજી સાહેબે પોતાની કિતાબ શહાદતુલ અવલીયાનાં પેજ નં. ૮૪ થી ૮૭ ઉપર વર્ણવ્યો છે.

એક વખત મોલાએ કાએનાત અલી અ.સ. કુફામાં એક શહેરની ગલીમાંથી પસાર થઈ રહ્યા હતા. જોયું તો એક કનીઝ રડી રહી હતી. મોલાએ તેને પુછ્યું તું શા માટે રડે છે? તે ઓરત રડતા રડતા બોલી, હું મારી શેઠાણી માટે ગોશત લેવા ગઈ હતી. તેણી એ કહ્યું કે આ ગોશત સાડ નથી, આ પાછુ દઈને બીજુ સાડ ગોશત લઈ આવ. હું ગોશત વેચનાર પાસેથી ત્રણ વખત ગોશત બદલીને સાડ ગોશત લાવી તો પણ મારી શેઠાણીને તે પસંદ ન આવ્યું. ત્રીજી વખતે ગોશત બદલી વખતે તેણે મને કહ્યું કે હવે ફરી પાછી નહી આવતી, હું અમીરૂલ મોઅમેનીનની કસમ ખાઈને કહું છું કે હવે ગોશત બદલી નહી દઉં. હું ઘરે ગઈ, તો શેઠાણી મને ફરી કહ્યું આ ગોશત સાડ નથી, બદલીને આવ, નહીતર હું

તને સજા કરીશ. હવે હું શું કરું? કસ્સાબ ગોશત બદલી નહી દેય અને ઘરે જાય તો મારી શેઠાણી મને મારશે.

અલી અ.સ. તે કનીઝને લઈને તે ગોશત વેચવા વાળા પાસે આવે છે. તે મોલાનો ચાહવાવાળા હતો અને મોલાની ઝિયારતની તમન્નામાં મદીનાથી કુફા આવ્યો હતો. તેણે અલી અ.સ.ને જોયા ન હતા, તેથી તે મોલાએ કાએનાતને ઓળખતો ન હતો.

ઈમામ અ.સ. તે કનીઝને લઈને તેની ગોશતની દુકાને જાય છે અને ફરમાવે છે, અય શખ્સ તે સાંભળ્યું હશે કે જે મોઅમીનને ખુશ કરે, તેને ખુદા ખુશ કરે છે. તેને ખુદા દોસ્ત રાખે છે. અત્યારે તુ આ બિચારી કનીઝને ગોશત બદલી દે.

તેણે કહ્યું અય અરબ! મે આ કનીઝને ત્રણ વખત ગોશત બદલી દીધું અને ત્રીજી વખત મે કસમ ખાધી છે કે હું તેને ગોશત નહી બદલી દઉં. હઝરતે ફરમાવ્યું કે હું જામીન થાઉં છું કે અલ્લાહ તારાથી કસમનો બદલો નહી લેય. આ સાંભળીને તે કસ્સાબને ગુસ્સો આવી ગયો અને હઝરતની છાતી તરફ હાથ મારીને કહ્યું કે મારી દુકાન પરથી ચાલ્યા જાય. તમે મારા કામમાં શા માટે દખલ કરો છો? મોલા ચુપ ચાપ ત્યાંથી પાછા ફર્યા અને કનીઝને કહ્યું કે ચાલ હુ તારી શેઠાણી પાસે આવુ અને તારી ભલામણ કરું, કદાચ તારી ખાતુન મારી ભલામણને કબુલ કરે.

ઈમામ અ.સ. તે કનીઝની સાથે તેની માલિકનાં ઘરે આવ્યા, અને દરવાજો ખખડાવ્યો તો તે કનીઝની શેઠાણી કે જે એહમદબીન હસન કુફીની પત્ની હતી. તેણે જ્યારે ઈમામ અ.ને જોયા તો આપનાં કદમોમાં પડી ગઈ. ઈમામ અ.સ.એ ફરમાવ્યું કે કનીઝે ખુદા તે સાંભળ્યું હશે કે જહન્નમમાં એક ખીણ છે, જેનું નામ ગઝબાન છે. આ (અઝાબની) ખીણમાં જે લોકો તેમના ગુલામ, કનીઝો ઉપર ઝુલ્મ કરતા હશે, તેને રાખવામાં આવશે, શું આ કનીઝ માટે આટલું કાફી નથી ? કે તે બે હાકીમની તાબેદારી કરે, એક ખુદાની તાબેદારી અને બીજી તમારા લોકોની તાબેદારી. આ સાંભળીને તે કનીઝની શેઠાણી બોલી કે મોલા આપના કદમોમાં મારી જાન કુરબાન, મે આ કનીઝ તમને ભેટમાં

આપી દીઘી. મોલાએ કહ્યું. મે આ કનીઝને રાહેખુદામાં આઝાદ કરી દીઘી.

તેજ સમયમાં નમાઝે ઝોહરનો સમય નજદિક હતો. હુઝયફાએ ચમાની અલી અ.સ.ને શોધતા શોધતા તે ગોશ્ત વેચનારાની દુકાને આવ્યા અને પુછ્યું કે અમીરૂલ મોઅમેનીન તારી દુકાને આવ્યા હતા, તેઓ કઈ તરફ ગયા ? તે દીનદાર અને ખુદા પરસ્ત શખ્સે કહ્યું ક્યાં હું અને ક્યાં મોલા ? મારી એવી તકદીર ક્યાં કે મારી દુકાને મોલા તશરીફ લાવે ? હું તો મદીનાથી મોલાની ઝિચારત માટે કુફા આવ્યો છું.

હુઝયફાએ કહ્યું કે તું શું કહે છે ? પેલી કનીઝની ભલામણ કરવા જે શખ્સ તારી પાસે આવ્યા હતા, તે જ તો તારા મોલા અને તારા ઇમામ અમીરૂલ મોઅમેનીન હતા. જ્યારે આ ગોશ્ત વેચનારે આ સાંભળ્યું તો એક દમ ડરી ગયો અને ગમગીન અને રંજીત થયો. દુકાન પરથી ઉતરીને તે જમીન પર આળોટવા લાગ્યો અને જોર જોર થી રડવા લાગ્યો અને કહેતો હતો કે હાય અફસોસ સદ અફસોસ હું મારા મોલાને ઓળખી ન શક્યો. રડતા રડતા ફકીરોને બોલાવ્યા અને કહ્યું મારી દુકાન પરની તમામ વસ્તુ મે તમારા માટે હલાલ કરી દીઘી, જે વસ્તુ જોવે તે લઈ લ્યો. મારા માટે દુન્યા હરામ થઈ ગઈ.

પછી તે શખ્સે પોતાના હાથ તરફ જોયું અને કહેવા લાગ્યો. આ એ જ હાથ છે, જેણે મોલાથી સાથે બે અદબી કરી. આ હાથ મારે નથી જોતો, ઉભો થાય છે અને પોતાની દુકાન પરથી મોટી છરી લઈને પોતાનો હાથ કાપી નાખે છે. કપાએલા હાથ માંથી લોહી નીકળી રહ્યું છે. પોતાના કપાએલા હાથને લઈને થોડો દૂર બંદ જગ્યા પર જાય છે. કમજોરી ના કારણે પડી જાય છે, ખુનમાં લથપથ જારો કતાર રડી રહ્યો છે. લોકો પણ તેને જોઈને રડી રહ્યા છે.

બીજી બાજુ મોલાએ કાએનાત નમાઝ તમામ કરે છે, ઇ.હસન અ.સ. ફરમાવે છે કે મારા વાલીદના ચેહરાનો રંગ એકદમ બદલી ગયો અને કહેવા લાગ્યા. બેટા હસન મારી અબા લઈને જલ્દી જાવ, અમારા એક દોસ્તે અમારી રાહમાં પોતાનો હાથ કાપી નાખ્યો છે. તેને લઈને મારી પાસે આવો.

ઈ.હસન અ.સ. તેની પાસે આવે છે, તે શખ્સે જ્યારે ઇ.હસન અ.સ.ને જોયા તો ઇમામના કદમોમાં પડી જાય છે. ઇમામ અ.સ.એ તેના હાથ ઉપર

અબા નાખી દીઘી અને કહ્યું કે મારા વાલીદે બુઝુર્ગવારે તને બોલાવે છે. તે શખ્સ કહે છે કે ક્યા મોઢે હું ઇમામ પાસે આવું. કાશ હું અંધ હોતો તો બેહતર હોતો. પરંતુ મારા મોલાના હુકમ છે, તો હું આવું છું. થોડું ચાલે છે. તો કમજોરીનાં કારણે પડી જાય છે. જ્યારે આવવામાં મોડું થયું તો બેતાબ થઈને અમીરૂલ મોઅમેનીન ખુદ તેને લેવા આવે છે. જોવે છે, તો તે માટી પર પડ્યો છે. મોલા તેને ગોદમાં લઈને મહેરબાની અને શફકત થી પુછે છે. તે તારા હાથને શા માટે કાપી નાખ્યો ? મે તો તને તે વખતે માફ કરી દીઘો હતો.

મોલાએ તેના કપાએલા હાથને જોડી દીઘો, લોઆબે દહન લગાડીને અલ્લાહ તઆલાથી દુઆ કરી. તરત જ તેનો હાથ સારો થઈ ગયો, અને તેના હાથ ઉપર જખ્મનું કોઈ નિશાન પણ બાકી ન હતું. (સલવાત)

હાય ! કરબલામાં દુશ્મનોએ વક્તનાં ઇમામ, રસુલે ખુદા સ.અ.વ. નાં નવાસા અલી અ.સ.નાં નુરે નઝર, જ ફાતેમા સ.અ.નાં લખ્તે જીગરને ઉપર કેવા ઝુલ્મો કર્યો. આજ હમ અલી અકબર અ.સ.કે મસાએબ કા ઝિક્ક કરેગે.

અલી અકબર (અ.સ.) તૈયાર હોતે હૈ. બાબા મુજે મૈદાનમે જાનેકી ઇજાઝત દીજીએ. જબ બેટા બાપસે ઇજાઝત માંગતા હૈ તો ઇમામ (અ.સ.) કહેતે હૈ, મુજસે પહેલે અપની કુફીકે પાસ જાઓ, જીસને તુમકો બચપનેસે પાલાહૈ, પહેલે ઝયનબ (સ.અ.) સે જાકે ઇજાઝત લે આઓ.

અલી અકબર (અ.સ.) ખેમેમે આએ ઔર જબ ખયમેમે ચે ખબર ફૈલી કે અકબર (અ.સ.) જા રહેહૈ, તો સારે ચતીમ જમા હો ગએ, સારી બેવાએ જમા હો ગઈ, સારે અઝીઝ જમા હો ગએ, સારે અપને જમા હો ગએ ઔર સબસે ઝીયાદા કરીબ ઝયનબ (સ.અ.) ખડીહૈ, ઝયનબ (સ.અ.) સે ઇજાઝત પાઈ, મેદાનકે લીએ ચલે. મગર જબ ચલતે થે તો કીતાબમે ઇત્ના ફીકરા ઝરૂર મીલતા હૈ, કે અકબર (અ.સ.) ખેમેકા પરદા ઉઠાતે થે નીકલનેકે લીએ ઔર ઔરતે રોક લેતી થી. ખેમેકા પરદા ફીર ગીર જાતા થા. આખીરમે અકબર (અ.સ.) નીકલે. જૈસે ભરે ઘરસે કોઈ જનાઝા નીકલતા હૈ વૈસેહી જવાબ નીકલા. અકબર (અ.સ.) આંસુ પોંછતે હુવે, દીલ સંભાલે હુવે બાપકે પાસ આએ. બાબા, આપ ઇજાઝત દે દૈ, સબસે રૂખ્સત હો ચુકા હું. હુસૈન (અ.સ.) ને ભી રૂખ્સત

કર દીયા.

અકબર (અ.સ.) ગએ, લડકે એક મરતબા વાપીસ આએ, દુબારા ફીર મેદાનમે ગએ, જાકે લડે ઓર લડતે લડતે વો વકત આ ગયા કે એક મલઉનને, અકે શકીને, અકે જલ્લાદને, એક સંગદીલને અલી અકબર (અ.સ.) કે સીનેકા નીશાના લેકે પુરી તાકતસે નેઝા મારા. નેઝા સીને પર પડા. નેઝા કલેજેમે ઉતરતા ચલા ગયા.

દીલવાલો, ઓલાદવાલો, કલેજા રખનેવાલો મેરી લફઝોંકો સુનો ઓર સોંચો. નેઝા મારનેવાલેને જબ નેઝા વાપીસ નીકાલના ચાહા, અકબર (અ.સ.) કે કલેજેસે ઓર નેઝેસે દેર તક લડાઈ હોતી રહી. યહાં તક કે ફલ ટૂટકે કલેજેમે રહે ગયા ઓર નેઝા ટૂટકે બાહર નીકલ આયા. સોચો, સોચો. કીતની બાર નેઝા ખીયા હોંગા ઓર નહીં નીકલા હોંગા. કીતની અઝીયત હુઈ હોંગી, કયા ઝહેમત હુઈ હોંગી, કયા તકલીફ હુઈ હોંગી?

કેસે સાબીરકે બેટેને સબ્ર કીયા હોંગા. લેકીન જબ નેઝા ટૂટકે નીકલા, અકબર (અ.સ.) સમજ ગએ, અબ મેં ઘોડે પર નહીં સંભલ સકતા. અપનેકો ગીરા દીયા ઘોડેકી ગરદન પર ઓર ઘોડેકો મોડ દીયા. અરે મુજે બાબા તક પહોંચા દે, બાબાકો ન આના પડે.

ઝાલીમોને તલવારે મારના શુરૂકી. યહાં તક કે અકબર (અ.સ.) કે હાથ છુટ ગએ. ઝમીન પર ગીરે, ઘોડા ખડા હો ગયા, હુસૈન (અ.સ.) કો આવાઝ દી, બાબા આખરી સલામ, હુસૈન (અ.સ.) ચલે, યા અલી (અ.સ.) , યા અલી (અ.સ.) આવાઝ દે રહેહે. (અકબર અ.સ.) મેં આ રહા હું, અકબર (અ.સ.) મેં આ રહા હું. હુસૈન (અ.સ.) આએ, અકબર (અ.સ.) સે લીપટ ગએ, અકબર (અ.સ.) ને દમ તોડ દીયા.

દુશ્મનોંકા મજમા હૈ, જવાનકી મૈયત હૈ, જુસમ ટૂકડે ટૂકડે હૈ, બાપને દીઘમત કી લાશ ઉઠાનેકી. કબી બાપને, હુસૈન (અ.સ.) કે બાપને દરે ખેબર ઉઠાયા થા. આજ અલી (અ.સ.) કા લાલ અકબર (અ.સ.) કી લાશ ઉઠા રહા હૈ. લાશ ઉઠા લેતે મગર લાશ ટુકડે ટુકડે થી. જુઘરસે ઉઠાતે હૈ દુસરા હીસ્સા નહીં સંભલતા.

અપને લાલકો ફીર ઝમીન પર લીટા દીયા. ખયમેકે દરવાઝે કી તરફ રૂખ કીયા. બની હાશીમકે બરચો આઓ, આઓ, આઓ, હુસૈન (અ.સ.) કી મદદ કરો, અકબર (અ.સ.) કી લાશકો સહારા દો. જો બરચે ભુખે પ્યાસે ગીરતે પડતે આ સકતે થે. આએ. કીસીને સર પકડા, કીસીને પેર પકડે. હુસૈન (અ.સ.) લાશ લે કે ચલે. જવાનકા લાશા પહોંચાયા, ખયમેકા પરદા ઉલટકે સબસે પહેલે ઝયનબ (સ.અ.) નીકલી. અપનેકો ગીરા દીયા, મેરી અઝારા સાલકી મહેનત હૈ, તુજે ખૂનમે ડુબા હુવા કેસે દેખું.

સયાઅલમુલ લઝીના ઝલમુ અચ્યા મુન્કલેબીય ચન્કલેબૂન.

મજલીસ - ૧૦ ઈ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારતની ફઝીલત શબે આશુરનાં મસાએબ.

બીસ્મીલા હીર રહમા નીર રહીમ. કાલ રસુલુલ્લાહ (સ.અ.વ.)

“ઈન્નલ હુસયન મીસ્બાહુલ હોદા વ સફીનતુન્નજાત” (સલવાત)

અઝાદારાને સૈયદુશ્શોહદા, સલામુન અલયકુમ,

તમામ તારીફ અને હમ્દો સના એ મહાન પરવરદિગાર અલ્લાહ માટે કે જેણે આપણને સૈયદુશ્શોહદા મઝલુમે કરબલા ઈ.હુસૈન અ.સ.ની અઝાદારી કરવાની તૌફીક આપી. આ મજલીસે અઝાએ શહેઝાદી ઝહરા સ.અ.ની દિલની આરઝુ છે.

રસુલે ખુદા સ.અ.વ.એ મેઅરાજમાં અર્શની ડાબી બાજુ પર લખેલુ જોયુ. “ઈન્નલ હુસયન મીસ્બાહુલ હોદા વ સફીનતુન્નજાત” ચકીનન ઈ.હુસયન અ.સ. હિદાયતનો ચિરાગ અને નજાતની કિશ્તી છે. એટલુ જ નહીં પરંતુ એ દરેક ચીજ જે ઈ.હુસયન અ.સ.થી મન્સુબ છે. જેમકે મજલીસે અઝા, માતમે હુસયન, ખાકે શફા, ઝિયારતે આશુરા, ઝિયારતે ઈ.હુસૈન અ.સ. આ દરેક ચીજ પણ હિદાયતનો ચિરાગ અને નજાતની કિશ્તી છે.

શહીદે ઈસ્લામ કિતાબનાં લેખક આ વાકેઆને નકલ કરે છે. એક સચ્ચદ ઝાકીરએ આ વાકેઓ બયાન કર્યો હતો. તે કહે છે કે એક વખત અમે હિન્દુસ્તાનનાં હિદી અને મોગલ ઝવારોની સાથે મુંબઈથી કરબલા જવા માટે બસરા રવાના થાય. કરાંચી પસાર થયા પછી દરીયામાં એક તોફાન આવ્યું,

મોજાઓ ઉછળવા લાગ્યા.

સ્ટીમરના માલીકે આવીને કહ્યું : સ્ટીમરમાં પાણી ભરાઈ રહ્યું છે. તમે લોકો કરબલા ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત માટે જાવ છો. તમે લોકો તમારા ઇમામની મજલીસ પડો અને દુઆ માંગો. અગર આ દરિયાનું તોફાન શાંત નહીં થાય તો આપણે બધા ડુબી જશું, કોઈ બચશે નહીં.

હું દિલમાં ને દિલમાં દુઆ કરી રહ્યો હતો, પરંતુ જ્યારે સ્ટીમર ચલાવનારે આમ કહ્યું, તો અમો બધા ખુબ ડરી ગયા. અમો બધા ભેગા થયા પહેલા મે હટીસે કિસાઅ પઢી, પછી મે મજલીસ પડી, ઇ.હુસૈન અ.સ.નાં દર્દનાક મસાએબને બયાન કર્યા, અઝાદારો મોટા અવાજે રડી રહ્યા હતા, હજુ મજલીસ પુરી ન થઈ હતી કે દરિયો શાંત થઈ ગયો. સ્ટીમર સ્થિર થઈ ગઈ. ઇમામની નજરે ઇનાયત અને અલ્લાહની મદદથી અમે સૌ બચી ગયા. (શહીદે ઇસ્લામ ભાગ-૧ પેજ. ૫૨૬)

આ વાકેઆ ઉપરથી જાણવા મળે છે કે મજલીસે અઝાની બરકતથી ઇન્સાનની મુસીબતો, બિમારીઓ દૂર થઈ જાય છે અને ઇ.હુસૈન અ.સ.ના ઝવ્વારની મદદ ખુદ ઇમામ અ.સ. કરે છે.

યકીનન ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત કરવાની ખૂબ મોટી ફઝીલત છે.

ઇ.હુસયન અ.સ.ની ઝિયારત પઢવા જવું. દર રોજ ઝિ.આશુરાનું પડવું એ પણ હિદાયતનો ચિરાગ અને નજાતની કિશ્તી છે.

ઇ.હુસયન અ.સ.ની ઝિયારત નો સવાબ અને તેના ફાયદા : ઇ.હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત સકરાતે મૌત અને કયામતની દર્દનાક તકલીફોથી નજાત અપાવે છે. (કામેલુઝઝિયારત પે. ૧૫૦)

ઝવ્વારે ઇ.હુસયન અ.સ. માટે શહેઝાદી મૌ ફાતેમા ઝહરા (સ.અ.) મઝ્ફેરતની દુઆ કરે છે અને ઝાએરે હુસયનના ગુનાહોને માફ કરાવી દે છે. (ઇ.સાદિક અ.સ.) (કામેલુઝઝિયારત, પે. ૧૧૮)

ઇ.હુસયન અ.સ. ફરમાવે છે કે જેણે જુદગીમાં મારી ઝિયારત કરી, તેના મૃત્યુ પછી હું તેની ઝિયારત કરીશ, અગર તે જહન્નતમાં હશે, તો હું તેને બહાર કાઢીશ) (બેહાર ભાગ-૧૦૧, પે. ૧૬).

કેટલી ખુશનસીબી છે : ઝવ્વારે ઇ.હુસૈન અ.સ.ની કે ઝાએરની કબ્રમાં ખુદ ઇમામ અ.સ. તશરીફ લાવે છે મદદ કરે છે.

ઇ.હુસયન અ.સ.નાં ઝવ્વારને ફિશારે કબ્રથી નજાત મળે છે.

રાવી ઇ.મોહમ્મદ બાકીર અ.સ.ને ઇ.હુસયન અ.સ.ની ઝિયારતનાં સવાબનાં બારામાં સવાલ પુછે છે કે ઇ.હુસયન અ.સ.ની ઝિયારતનો સવાબ કેટલો ?

ઇ.મો.બાકીર અ.સ.એ જવાબ આપ્યો. “જે શોખથી ઝિયારત માટે જશે, ખુદા તેને ૧૦૦૦ કબુલ થયેલ હજ, એક હજાર ઉમરાહનો સવાબ, એક હજાર રોઝાદારનો સવાબ, એક હજાર કબુલ થએલા સદકાનો સવાબ, રહેમતના ફરિશ્તા તેના ગુસ્લ કફનમાં હાજર રહે, તેના માટે ઇસ્તીગ્ફાર કરે, તેની કબ્ર વિશાળ થઈ જાય, તેની કબ્રમાં જન્નત સુધીનો એક દરવાજો ખોલી નાખવામાં આવશે, જમણા હાથમાં આઅમાલનામુ આપવામાં આવશે. જેનાથી પુર્વ અને પ્રશ્નિમ રોશન થઈ જશે. (કામેલુઝઝિયારત પે. ૧૪૩)”

હા! અઝાદારો ! આપણેએ મઝલુમ અને ગરીબુલ વતન મોલા હુસૈન અ.સ.ની ઝિયારત માટે જઈએ છીએ, જેને ત્રણ દિવસનાં ભૂખ્યા અને પ્યાસા શહીદ કરી દેવામાં આવ્યા.

આશુર કી રાતકી બાત છે. ઇ.હુસૈન અ.સ. એક ખયમેસે નીકલે છે, શાયદ બહેનકે ખયમેસે નીકલે છે, પસીયતે કરકે નીકલે છે. કરબલાકે મૈદાનમે એક તરફ ચલના શુરૂ કીયા છે. મેરે મોલા (અ.સ.)ને લેકીન ચલતે ચલતે ચે મહેસુસ હુવા, પીછે પીછે, કોઈ આહીસ્તા આહીસ્તા આ રહા છે. રૂક ગએ હુસૈન (અ.સ.), રૂક જાનેકે બાદ પૂછા, કૌન છે જો આ રહા છે ? આનેવાલે ને કહા, મેં હીલાલ હુ, મેં આપકા ગુલામ હુ. એક મરતબા હુસૈન (અ.સ.)ને કહા, આઓ આઓ હીલાલ આઓ. હીલાલ કરીબ આએ. હુસૈન (અ.સ.)ને હાથ બડહાકે અપના હાથ હીલાલકે હાથમેં દે ટીયા.

આઓ હીલાલ, ઔર ઉસકે બાઅદ ઉગલીસે ઇશારા કીયા, ઝરા આસમાનકી તરફ દેખો તો આસમાનકી તરફ દેખા તો જન્નત દીખાઈ દે રહી છે. કહા, પહેયાનો વો જન્નતમે તુમ્હારી જગા છે, વો હબીબ કી જગા છે, વો હુરકી

જગા છે, વો ઝોઠેરકી જગા છે, વો મુસ્લીમકી જગા છે, વો કાસીમકી જગા છે, વો ઓન વ મોહમ્મદ કી જગા છે, વો અસગરકી જગા છે, વો મેરી જગા છે. હીલાલ ચે જગા ભી પહેચાન લો. જન્નતકી જગા દીખા ચૂકા ના ? અબ ચે જગે ભી પહેચાન લો. યહાં તુમ શહીદ હોગે, ઝીન્દગીકી આખરી સાંસ લોંગે.

હીલાલ ઇસ જગેકો પહેચાનો, યહાં મેરા મહેમાન હુર દમ તોડેંગા. ઇસ જગેકો પહેચાનો. યહાં ઉનકે બેટેકી લાશ ઉઠાનેકે લીએ મેં આઉગા. મેં તસવ્પુરકે સહારે સારી તફ્સીલાતકો પેશ કર રહા. હું ઇસ જગેકો પહેચાનો યહાં મેરા બચપનકા સાથી હબીબ શહીદ હોંગા. ઇસ જગેકો પહેચાનો. યહાં મેરા શેર, મેરા શેરસા ભાઈ અબ્બાસ (અ.સ.) આખરી મરતબા મુજે દેખેંગા ઓર દમ તોડ દેગા. બાઅદ હુસૈન અ.સ. ને એક જગે પર રૂક કે બતાયા, ઇસ જગેકો પહેચાનો, કાસીમ (અ.સ.) યહાંસે મુજકો આવાઝ દે રહે હોંગે. ઓર મેં કાસીમ (અ.સ.) તક પહોંચના ચાહતા હુગા. લેકીન ભાગતે હુવે સવારોકે ઘોડોકી ટાંપે ઝીન્દા કાસીમ (અ.સ.) પર પડતી જા રહી હોંગી, તો કાસીમ (અ.સ.) આવાઝ દે રહે હોંગે, યયા, યયા, યયા ઓર મેં જબ પહોંચુંગા, કાસીમ (અ.સ.) પામાલ હો ચૂકે હોંગે. મદદકા વકત ખતમ હો ચૂકા હોંગા.

હુસૈન (અ.સ.) રૂકે ઓર રૂકનેકે બાઅદ એક જગા હુસૈન (અ.સ.) ને કહા, ચે જગા પહેચાનો, યહાં અકબર (અ.સ.) કે કલેજેસે મુજે ટુટે હુવે નેઝેકા ફલકો નીકાલના હોંગા. આખીરમે હુસૈન (અ.સ.) હીલાલકો લીએ હુવે એક નશેબમે ઉતરે ઓર ઉતરનેકે બાઅદ કહા, હીલાલ ઇસ જગેકો પહેચાનો, તુમહારા ઇમામ (અ.સ.) શહીદ હોંગા, હુસૈન (અ.સ.) કે ગલે પર ખંજર ફીરાયા જાએંગા.

એક મરતબા ઇમામ (અ.સ.) ને દેખા, કે હીલાલ સુનતે ભી હૈ ઓર કભી દાહને તરફ દેખ લેતે હૈ, કભી બાહી તરફ દેખ લેતે હૈ. હુસૈન (અ.સ.) ને પૂછા કયા દેખ રહે હો હીલાલ ? મોલા (અ.સ.) મેરે કાનમે કીસી રોનેવાલેકી આવાઝ આ રહી હૈ. ઓર આકા (અ.સ.), રોનેવાલા બડે દર્દકે સાથ રો રહા હૈ. એસે દર્દકે સાથ રો રહા હૈ કે કલેજા ટૂકડે ટૂકડે હુવા જા રહા હૈ. કુવ્વતે બરદાશત જવાબ દે રહી હૈ.

મેરે મોલા (અ.સ.), મેરે પાસ લફઝે નહી, હૈ. બસ ઇત્ના મેં કહે સકતા હું કે જેસે કોઈ બુઢી માં અપને જવાન બેટેકી મચ્યત પર રોતી હૈ, એસે કોઈ રો રહા હૈ. હુસૈન (અ.સ.) ને કહા હીલાલ, તુમને ઠીક પહેચાના ચે રોનેવાલા કોન હૈ સુનોંગે? કહા, હા બતાઇચે, મોલા (અ.સ.) કહા, ચે મેરી માં ફાતેમએ ઝહેરા (સ.અ.) રો રહી હૈ. આજ કરબલામે રો રહી હૈ. ફીર જહાં જહાં મેરા કટા હુવા સર જાએંગા, જહાં જહાં લુટી હુઇ બહેને જાએંગી વહાં વહા મેરી માં ભી રોતે રોતે સાથ સાથ જાએંગી ચે આશુરકી રાત થી. આજ શબે આશુર હૈ, આજ ફાતેમા (સ.અ.) રો રહી હૈ. આઓ, પુરસા દે, અલ્લાહ જાને અગલે સાલ કોન શબે આશુર હોગા, કોન નહી હોગા. અચ આકા! ગુલામોકા ચે ગમ કબુલ કર લીજાએ. આકા શબે આશુરા આ ગઇ. હમ આપકો રો ના સકે, આપકા માતમ ના કર સકે.

મજલીસ - ૧૧ શામે ગરીબાનાં મસાએબ.

કરબલા કે મેદાનમે શામે ગરીબા આઇ, એક એસી રાત કે આજ કુછ બયાન કરનેકી જરૂરત ભી મહેસુસ નહી હો રહી. ઇસ કાએનાત કા સબસે શરીફ ધરાના, સબસે ઇઝઝત વાલા ધરાના, મેદાને કરબલા મે ઇસ હાલત મે બેઠા હૈ, કે મેરે સાતમે ઇમામ કા ફરમાન હૈ, અસ્રે આશુર કે બાદ જો હમારે ઘર પે કયામત ગુઝરી, કોઈ સોચ ભી નહી સકતા. જો એહલેબૈત થે, વો આજ બે બૈત કે હો ગયે. સૂરજ ડુબા, અંધેરા છા ગયા. મગર ઝચનબે કુબરા અપને લુટે ઘરકો રોશની મે લેકી બેઠી હૈ. ચે રોશની કહા સે આયી? કયા કોઈ ગૈયરતમંદ મુસલમાન ચિરાગ લે કે ઝચનબ કે પાસ આયા કે અચ રસુલ કે બેટી તુમહારે સાથ નન્હે નન્હે બચ્ચે હૈ, અંધેરે મેં ડર ન જાએ, નહી. ચે જલે હુએ ખેમો કી રોશની હૈ, જુસમે ઝચનબ લુટે હુએ ઘર કો લેકે બેઠી હૈ. અબ વો મંઝિલ આ ગઇ કે જહાં મદીને મે ભાઈ સે જો વાદા ઝચનબને કીયા થા.

હમારે બાઝ ઓલમા રિવાયતો કો મિલાકર ૨૮ રજબ કો જબ હુસૈન મદીનેસે નિકલે તો મે ઇસ તરફ પેશ કરતે હૈ જબ ગર્વનરે મદીના કે મહેલ સે મેરા આકા વાપસ આયા તો ઘબરાકે ઝચનબે કુબરા ને પુછા ભૈયા ઇસ ઝાલીમને તુજે કયો બુલાયા થા? હુસૈન (અ.સ.) ને કહા કે ઝચનબ (સ.) મુજસે ચઝીદ કી

બચત માંગી ગઈ થી ઇતના સુનના હૈ કે ઝયનબને ઘબરાકે કહા, ભૈયા તુજસે ઓર ચઝીદ કી બચત? તુને ક્યાં જવાબ ટીયા ? કયું કે હુસૈન અ.સ. કો એક એસા જેહાદ કરના હૈ, જુસમે ઝયનબ કે બગેર હુસૈન કામ્યાબ નહી હોગે એક મર્તાબા કહા કે ઝયનબ મુજસે ચઝીદકી બચત માંગી ગઈ હૈ તુ પુછતી હૈ મેને ક્યાં જવાબ ટીયા. બતા કે મુજે ક્યાં જવાબ ટેના ચાહીએ, ઝયનબ તડપ કે કહેતી હૈ ભૈયા તું ઇમામે ઝમાના હૈ, ઇમામે વકત હૈ, તું ઇમામ હોકે મુજસે પૂછ રહાં હૈ, કયા ઝયનબ (સ.) કા ઇમ્તેહાન લે રહા હૈ? મુજમે ઓર તુજમે ક્યાં ફર્ક હૈ, જો તેરા નાના હૈ વો મેરા નાના હૈ જો તેરા બાબા હૈ, વો મેરા બાબા હૈ, જો તેરી માં હૈ, વો મેરી માં હૈ, જો ખુન તેરી રગો મે હૈ, વો ખુન મેરી રગો મે હૈ. કોઈ ફર્ક હૈ તો વો એક હી હૈ, હુસૈન કે સરપે હૈદરે કરાર કા અમામા હૈ, ઝયનબ કે સરપે બતુલ ફાતેમા ઝહરા (સ.) કી ચાદર હૈ. ઝયનબને પુરે જલાલ કે સાથ કહા ભચ્યા મના કરટો.

ચઝીદ કી બચત સે મના કરટો. હુસૈનને કહા ઇમ્તેહાન ટેના પડેગા, બડા જેહાદ કરના પડેગા, એસા જેહાદ, જો એક મેદાનમે નહી. ટો મેદાનો મે લડના હોગાં. કરબલા મે ભી ઓર શામ મે ભી. અલી કી બેટી ઝયનબને ને કહાં, ભચ્યા હમ ઓર તું મિલકર ચે જેહાદ તય કરેંગે. કરબલા કા મેદાન ભી ફ્તહ કરેંગે ઓર શામ કા મેદાન ભી ફ્તહ કરેંગે. ભચ્યા એસા કર કરબલા કા મેદાન તું અપને લીચે રખ લે, શામ કા મેદાન ઝયનબ કે હવાલે કર ટે. કરબલા મે બહન તો ભાઈ કે સાથ હર જગહ હોગી, ઇતના બતા શામ મે તેરી બહન કી મદદ કો આંએગા આકા ક્યાં જવાબ ટે, યહી કહાં હોગા બહેના, મેરી માજાઈ ઝયનબ હુસૈન કા જિસ્મ કરબલા સે ન આ સકેંગા મગર કટા હુઆ સર નોકે નેઝા પર શામ કે બાજરો ઓર દરબારો મે હર જગહ તેરી મદદ કરતા નઝર આએંગા. ઝયનબને કહાં હોગા. ભચ્યા એસા કરે કે હમ લોગ કામ તકસીમ કરલે, આઘે કામ તેરે હવાલે. ખેમે કે અંદર કે કામ મેરે હવાલે, ખેમે કે બાહર કે કામ તેરે હવાલે ભચ્યા. મુજાહિદ કો તૈયાર કરકે મે ભીજવાઉંગી, ઘોડે પે તું સવાર કરાના. ભૈયા લાશા તું લે કે આના, ખેમે મે સફે અઝા મે બીછાઉંગી ભચ્યા એસા કરે બચ્ચોકો ભી તકસીમ કર લે, આઘે બચ્ચે તેરે હવાલે, આઘે બચ્ચે મેરે હવાલે. તુ મર્દ હૈ લડકે તેરે હવાલે, મે ઓરત હું બચ્ચીયાં મેરે હવાલે ભચ્યા અબ અસ્ગર કે ગલેમે તીર લગેંગા તો તેરી

ગોદમે. સકીના કે રૂખસાર પે તમાચે લગેંગે ઓર સકીના કે ગોશ્વારે છીનેંગે તો ઝયનબકી ગોદમે.

ઓર વો વકત આ ગયા, જુસકા વાદા કરકે બહેન મટીને સે આઈ થી. અબ ઝયનબ કરબલાકી શામે ગરીબા, ઝયનબ નહી રહી રટ રજબ સે શામે ગરીબા તક ઝયનબ ઝયનબ થી, અબ ઝયનબ ઝયનબ ન રહી જેંસી ઝરૂરત પઢી યહી ઝયનબ કભી અબ્બાસ બની અજુબ અંદાઝ સે લૂટ્ટે હુએ કાફેલે કો સંભાલા.

એક બાર સૈયદુસ સાજેટીનને કહા, કુફી અમ્મા વો ટેખીએ નોકે નેઝા પર મેરે બુઢે બાબા કા સર બલંદ કીયા જા રહા હૈ. વો રહા મેરે બાબા કા કટા સર ઓર એક બાર ઝયનબ ખેમો કે અંદર આતી હૈ, સૈયદાનીચો સે કહેતી હૈ, અબ ગભરાના નહી અભી મે ઝીદા હું, બચ્ચો સે કહા પરેશાન ન હોના અભી મે ઝીદા હું હુસૈન કા કટા સર ટેખ કર ઝયનબ આઈ ઓર બેસર કા લાશા, પહેલે તો ચે સમજ લીજુએ કે સર કાટકે નોકે નેઝા પે બંલદ કીયા ગયા બેસર કા લાશા વો કીસ હાલ મે થા એક બાર મટીને મે કીસીને પુછા મોલા સજાદ સે પુછા આપકે બાબા કે લાશકી કયા હાલત થી, આકા કે હાથમે અંગુઠી થી, અંગુઠી ઉતારી, ઓર ટિખા કે કહા મેરે બાબા કે જુસ્મ પર ઇતની જગા ભી બગેર ઝખ્મો કે નહી થી. ચે જો અંગુઠી કા નગીના હૈ ઇતની જગહ ભી મેરે બાબા કે જુસ્મ પર બગેરે ઝખ્મો કે નહી થી તીરો સે છલની બેસર કા લાશા કરબલા કી જલતી રેતી પર પડા હૈ ઓર સુરજ ડુબ રહા હૈ.

એક બાર ઝયનબ કે કાનમે ઘોડે ટોડને કી આવાઝ આઈ. અમ્મા ફીઝઝા મેરા ભચ્યા તો મારા ગયા. અબ ચે ઘોડે કીસ લીચે, ફીઝઝા બહાર નીકલી એક અજુબ મંઝર ટેખા. ઉમરે સઅદ ને હુકમ ટીયા. ઘોડો કો તૈયાર કરો, ઇન લાશો પે ઘોડે ટોડેંગે, બસ ચે મંઝર ટેખના. હુર કી ફોજ એક બાર ઉમરે સઅદ કે નઝદીક આઈ ઓર કહા, હમારે આકા ને બડી ગલતી કરી, મગર વો મારા ગયા ના, ઉસે સઝા મિલ ગઈ. અબ હમ ઉસ કે લાશે કી તોહીન બરદાશ્ત નહી કર સકતે. ઉમરે સાદને કહા ઉસસે મેરા ક્યાં ઝગડા થા, લે જાઓ ઉસકા લાશા. હબીબ ઇબને મઝાહીરકા કબીલાએ બની અસદ આયા. અચ ઉમરે સાદ, ચે હમારે કબીલે કા રહેને વાલા, હમારે ગચરતકે ખીલાફ હૈ કે ઇસકા લાશા પામાલ

हुआ उमरे सखट कहा, हबीबसे बी मेरा क्यां जगडा है, ले जाओ. अक अक शहीद का कोध न कोध जानने वाला आता और उसका लाशा ले जाता. मैदाने करबलामें सारे लाशे उठा लीये गये. मगर अक लाशा जलती रेती पे पडा है, कोध नही के आकर कहे के ये मोहम्मद के नपासे का लाशा है, ये अली के लफ्ते जगर का लाशा है, ये ऋहरा के टीलबर का लाशा है, अरे कोध नही जो आके एस लाशेको बचाये. धंधर घोडे यले उधर डीऊजाने आवाऊ एी, शहेजादी ऋरा आके टेभीअे, मेरे आका पे क्या क्यामत गुऊर रही है, ऋयनब बाहर आध, माजाअे का लाशा और घोडो की टापो तले, अस अक बार मदीनेकी तरङ्गुण कीया, नाना रसुले जुदा ! अस हुसैन को सीने पे सुलाता था, उसी हुसैन के सीने पे आके टेभ, घोडे टौडाअे जा रहे है. मगर अय जुदा मैने तेरे दीन के लीये ये कुरबानी ली एी.

ये केह के ऋयनब जेमे मे आती है. मगर धंधर जेमे मे आध और टोबारा घोडे टौडे. अक मर्तबा कहा अम्मा डीऊजा अब तो मेरे लय्या का लाशा ली पामाल हो चुका, अब ये घोडे क्युं टौडाअे जा रहे हे. और अक मर्तबा टेभा, ऋलीम आग ले के आ रहे है, पहला जेमा जला, दुसरा जेमा जला, तीसरा जेमा जला, अक अक करके सैयदानियो के सारे जेमे जल गये. जुदा आपके धरोको सलामत रफ्जे जुदा आपके धरकी छतोको सलामत रफ्जे. जुदा आपके बर्यो बर्योयो की धऊऊतो को सलामत रफ्जे. सारे जेमे जले. आपरी जेमे मे सारा धराना जमा हो गया. और सारी बीबीया ऋयनब को टेभती है और इरमाती है शहेजादी आकाने आपरी पकतमे कहा था, आज के बाट ऋयनब का हुकम मानना. बतार्धअे हमारी लीये क्या हुकम है जलके मर जाअे तो जलके मरजाअेंगे. और बहार निकल सकते है तो बहार निकलेंगे, ऋयनब ने कहा बीबीयो अब मेरा नेटा सज्जाट धमा मे पकत है, जब तक ये सज्जाट से न पुछुंगी कोध जवाब नही दुंगी. जब आका सज्जाट ने कहा कुडी अम्मा पुरे धर को लेके जंगल मे निकल जाधअे. सेहरा मे निकल जाधअे.

आका सज्जाट, मौला सज्जाट अक बार मदीने में कीसीने पुछा था, मौला जब आपने हुकम एीया तो सारा धराना जेमेसे निकला कीस तरह जेमेसे निकला, के सूरज डुब रहा है अंधेरा छा रहा है, जेमेसे धराना निकला केसे

निकला. आका के हाथ में तस्बीह है, आकाने कहा ये तस्बीह तूट जाअे तो कीस तरह से दाने ऋमीन पे बीबर जाते है, आपरी जेमा जला, नबी ऋटे, धमाम ऋटे, मोहम्मद की नेटीया अली और इतेमा का नामुस, मैदाने करबला मे बीबर गया, तस्बीह के तूटे हुअे दाने मैदाने करबलामें नऊर आ रहे है.

मगर सबसे आपरी में अक नन्ही सी बर्यी जेमे से बाहर निकल रही थी हमीट धब्ने मुस्लीम यऊीटी लश्कर का रिपोर्टर है, वो जंगमे हीस्सा नही ले रहा. वो केह रहा है मैने टेभा आपरी में अक बर्यी जेमे से बाहर निकल रही है, क्युंकी वो सबसे आपरी मे निकल रही थी उसके कुरतेमे आग लग चुकी थी. कुरता आगमे जल रहा था. मेरी ली अक छोटी सी बर्यी है, ये कहेता है मे अपने धरमे अक बर्यी छोड के आया था. मुजे अपनी बर्यी याट आ गध. में जल्दी से आगे बढा एस बर्यीके कुरतेकी आगको बुजाऊ. मैने हाथ बढाया वो बर्यी जलाल के आलम मे पीछे हटी. जबर दार मेरे बदन को हाथ न लगाना, मे इतेमाकी पोती हुं. नामेहरम मेरां जुरम नही छु सकता. तीन सालकी सकीना, नामेहरम मेरा जुरम नही छुसकता. मैने हाथ जोडके कहा के शहेजादी जाली कपडा पकडके आग को बुजा उगा. मैने आग बुजाएी मुजे धजाऊत मिल गध. बर्यीने मुजे सर से पैर तक टेआ, कहा अय शप्स तुने अक महेरबानी की, अक और महेरबानी कर टे. मुजे नजडका पता बता. अक बार कहेता है नजड जा के क्यां करोंगी, कहा नजड में मेरा दादा दडन है. दादा की कल्ल पे गीङ्गी और कहुंगी दादा आप हरेक के यतीम बर्यो की मददको आते हो.

आपके हुसैन की यतीमा सकीना तमाये जाती रही, आप को बुलाती रही, कोडे जाती रही आपको बुलाती रही, दादा आप सकीना की मदद को न आये, सकीना कल दादा से इरीयाट करने वाली है.

अंधेरा छा गया मोहम्मदकी नपासीया जो दीन की रोशनी मे ली शहेरोमेंली कली महेरम के बगेर धरसे बहार नही निकली है, आज जंगल है, आज रातका अंधेरा है, आज कोध मददगार नही है. ऋयनब ने कहा कुलसुम धबराओ नही. बर्ये जो मैदाने में बीबर हुवे है, आओ बर्योको जमा करे, आओ सारे काइले को अक जगह पर ले के आअे.

अक बार अली और इतेमा की नेटीया हमारा सलाम हो शहेजादी

કુલસુમ પર, કે દોનો બેહને અકેલી ચલી. કહી બચ્ચે રો રહે થે ઉંહે લેકે આચી, કહી બચ્ચે સો રહે થે ઉંહે લેકે આચી. એક જાડી કે પીછે દો નંહે બચ્ચે ઇસ હાલમે નઝર આએ કે એક દુસરે કે ગલે મે બાહે ડાલી હે ઝચનબને કહા કુલસુમ ઝરા આહીસ્તા ચલના. અગર ચે જાગ ગએ તો દુબારા નીંદ નહી આએંગી . કરીબ પહોંચે તો દેખા સોતે હુએ બચ્ચે નહી હે, દોનો કે સીને પર ઘોડો કી ટાપો કે નીશાન હે, ચે દો લાશે હે, જબ ઘોડે દોડાએ ગએ તો દોનો બચ્ચો પર ઘોડે દોડે. હાએ ઝચનબને કહા કુલસુમ એક કા લાશા તુમ ઉઠાઓ, એક લાશા મે ઉઠાતી હું. એક મર્તબા લાશે ઉઠાએ, લેકીન બહોત દેર કે બાદ ઝચનબકા દીલ ભર આયા. એક મર્તબા કુરાત કી તરફ દેખા ઓર કહા, અબ્બાસ તુ ન રહા તો આજ ચે વકત આ ગયા કે તેરી બહેનોકો લાશે ભી ઉઠાને પડ રહે હે. હાય મેરા અબ્બાસ મારા ગયા.

અબ્બાસ ન રહતે તો ખાલી લાશે ઉઠાને કા મસલા નહી હે, બહોત બડી બાત હે, અબ્બાસ ન રહે તો કયા હુઆ, બહોત સાલ બાદ, છે સાલ બાદ મુખ્તાર કે દરબાર મે ખુલી કો પકડકે લાયા ગયા. મુખ્તારને પુછા ખુલી તુને મેંદાને કરબલામે કયા કારનામા કીયા. ઉસને કહા કે શામે ગરીબા મે તીન મેરે બડે કારનામે. શામે ગરીબા અબ્બાસ ન રહા તો કયાં હુઆ, આઈએ ખુલી સે સુનીએ ખુલી કહેતા હે, જબ ઉમરે સઅદને હુસેન કે લાશે કો પામાલ કર દીયા તો અપની ફોજ કો હુકમ દીયા કે ખેમો મે જાઓ જો સામાન નઝર આએ લૂંટ લો. જો અસબાબ નઝર આએ લૂંટ લો. મુજે કુછ દેર લગી, જબ મે ગયા તો દેખા કે સારા સામાન લૂંટા જા ચુકા હે. મુજે લગા કે મુજે ભી કુછ તો મિલના ચાહીએ, વો બેચેન હો ગયા. ઉસે એક બચ્ચી કે ગોશવારે નઝર આએ, જો સાદે થે, ઝયાદા કિમતી નહી થે, મામુલી ગોશવારે. જબ કોઈ ઝાલીમ બચ્ચી કે ગોશવારે કે જાનીબ હાથ બઢાતા હે, તો બચ્ચી ગભરા કે કહેતી હે, ચે મેરે બાબાને ઇંદ કા તોહફા દીયા હે. મેરા બાબા તો ન રહા ઉસકા તોહફા તો રહને દો.

ઇસ તરહ ફરીયાદ કરતી હે કે ઝાલીમ કો રહેમ આ જાતા, હરેક આગે બઢ જાતા. મે દેર સે આયા થા, મે ને કહા મેં અપના નુકસાન કચું કરૂં, કુછ ઓર નહી મિલા તો ચે ગોશવારે છીનો, મે કરીબ આયા. મેને ગોશવારે કી કરીબ હાથ બઢાયા, પહેલે તો બચ્ચીને ફરીયાદ કી મેરે બાબા કા તોહફા હે. મેને કોઈ

તવજબોહ નહી દી, તો ઉસને અપને ગોશવારે છુપાના ચાહે, મેને એક મરતબા હાથ બઢાયા, ગોશવારો પે હાથ રખા, ઇસ તરહ તેઝી સે ગોશવારે ઉતારે કે બચ્ચી કે કાન કટ ગએ, ખુન કા ફવ્વારા ઝારી હુઆ. બચ્ચીને કુરાત કી તરફ દેખા, ચયા અબ્બાસ દેખ તેરી સકીના પે કયા ગુઝર રહી હે.

શામે ગરીબા અબ્બાસ ન રહા, શામે ગરીબા મે કયા હુઆ, ખુલી કહેતા હે અબ મે આગે બઢા, સારા સામાન લૂંટા ગયા, ખેમે જલાએ ગએ. મગર એક બીમાર એસા થા કી જિસકે બિસ્તર કો કીસીને હાથ નહી લગાયા થા, અરે ઇતના બુઢા ઇસકી બિમારી કા ખ્યાલ કર કે ઝાલીમોને ઉસકા બિસ્તર છોડ દીયા, મેને સોચા મે અપના નુકસાન કચું કરૂં. મે આગે બઢા ઓર ઇસ તરહા બિસ્તર ખેંચા કી વો બિમાર બિસ્તરસે મુંહ કે બલ જમીને કરબલા પે ગીરા. હાય મેરા ચોથા ઇમામ.

ખુલી કહેતા હે કે મે આગે બઢા, મેને દેખા કુછ નહી બચા, ફીર આપરી એક ચીઝ નઝર આઈ. વો થી ઝચનબકી ચાદર, ઝાલીમો મે સે કીસીમે હિંમત નહી થી કે ઝચનબ કી ચાદર પે હાથ ડાલે. હરેક કો પતા હે, ઝચનબ કોન હે, ચે રસુલ કી નવાસી હે, ચે રસુલ કી બેટી હે, ચઝીદીચો મેં હીમત નહી હો રહી હે, જુમલા અબ આકા હુસેન કે શહાદત કે હવાલેસે મિલાકે સુનીએ. ઉમરે સાદને હર મુનાસીબ તીસરા તીર કહા માંગા થા. જબ હુસેન ડગમગા રહે થે, નેઝે પે નેઝે, તીરો પે તીર, પથ્થર પે પથ્થર પર મેરા આકા પર ચલ રહે થે, લેકીન મેરે આકા જુલજનાહ પે લગા હુઆ હે, હેદરે કરારકા બેટા હે હુસેન, ઇતને ઝખ્મોકે સાથ જુલજનાહ પે હે, ઉમરે સઅદ ઘબરાકે હુરમલા કે પાસ આયા ઓર કહા હુસેન જબ તક જુલજનાહ સે નહી ગીરેંગે, તબ તક મેરી ફોજ હુસેન કે કરીબ નહી જાએંગી, હુરમલા કેસે ભી કરકે હુસેન કો ઘોડે સે ગીરા દે, હુરમલાને કમાનમે તીન ભાલકા તીર નીકાલ કર મેરે આકા કી ગરદન કી જાનીબ મારા મેરે આકાને તીર નીકાલા ઓર ઘોડે સે ગીરે.

વહી કેફીચત ઝચનબ કી હે, કીસીમે હિંમત નહી કે ચાદરે ઝચનબ પે હાથ ડાલે, ચે રસુલકી બેટી હે, ચે સાનીએ ઝેહરા હે, ખુલી કહેતા હે એક ચાદર બાકી હે કુલસુમ કી ચાદર છીની, લેલા કી ચાદર છીની, રબાબ કી ચાદર છીની, સકીના કી ચાદર છીની. કુબરા કી ચાદર છીની, ફરવા કી ચાદર છીની ઝચનબ

કી ચાદર પે કોઈ હાથ નહી ડાલ રહા છે. મેને સોચા મેં અપના નુકસાન કયું કરૂં. ખુદ કહ રહા છે ઝાલીમ શામે ગરીબા મે આગે બઢા, મેને ચાદરે ઝયનબ પે હાથ ડાલા. ઈસ તરહ મેને ચાદર કો પકડા, ઉસ તરફ ઝયનબને ચાદર કો પકડી. ખુલી ફોજકા જવાન સિપાહી છે, કીતને સાલકા હોંગા ૩૦ સાલકા, ઝયનબ પખ બરસ કરી ઝહીફા ઓરત છે, પર એસી ઓરત ૧૮ ટાગ અપને કલેજે પર દેખ ચુકી છે, અપને અકબર કા લાશા દેખ ચુકી છે, પરહે તો હૈદરે કરાર કી બેટી. ખુલી કહેતા છે મે તાકત લગા લગા કે થક ગયા, ચાદરે ઝયનબ કો ન ખેંચ સકા, મેને દેખા મેરા નુકસાન હો રહા છે મે કેસે ચાદર છીનું, મેરે હાથમે કોડા થા, મેને ઝયનબ કે ચહેરે પે કોડા મારા, ચેહેરે સે ખૂન જારી હુઆ. ઝયનબ કી ગિરફત ઢીલી પડી, મેરે ચાદરે ઝયનબ કો છીના. ઝયનબને કહા અબ્બાસ! દેખ મેરી ચાદર છીન લી ગઈ. અબ્બાસ ન રહા તો લાશે ઉઠાને પડે, અબ્બાસ ન રહા સકીના કે કાન ઝખ્મી હુએ, અબ્બાસ ન રહા ઈમામે ઝમાના કો બિસ્તર ખેચકે ગિરાયા ગયા. અબ્બાસ ન રહા ઝયનબ કી ચાદર છીની, અલી કી બેટીકે ચેહેરે પે ઝખ્મ લગા. (મોલાના સાદીક હસન સાહેબની મજલીસ માંથી)

મજલીસ - ૧૨

અબ્દુલ્લાહબીન હસન અ.સ.નાં મસાએબ.

અભી એક બચ્ચા ખચમેમે બેઠા થા, જુસકી ઉમ્મ બારા સાલસે ઝીયાદા ના થી. જુસકો પ્યાસને ઈત્ના કમઝોર કર દીયા થા કે વો ખડા હોના ચાહતા થા તો જુસ્મ કાંપતા થા, ચલના ચાહતા થા તો કદમ ડગમગાતે થે. ચલતા થા તો ચલકે ગીર પડતા થા. આપ બેચેન હો ગએ, મેં બચ્ચેકા નામ બતા દું. ચે ઈમામ હસન (અ.સ.) કા બચ્ચા છે, નામ ઉસકા અબ્દુલ્લાહ છે. ચે ખચમેકે કોનેમે બેઠા હુવા અપની છોટી બહેનકી બેકરારી દેખ રહા થા, અરે કોઈ હોતા જો ખબર લે આતા કે મેરા બાપ ઝીન્દા છે કે શહીદ હો ગયા. કરબલાકે મચદાનમે ઈમામ હસન (અ.સ.) કા બચ્ચા નીકલ આયા. મચદાનમે ફોજે ફેલી પડી છે, કેસે પતા લગે મેરા ચચા કહાં છે? ગીરતા પડતા, ઢુંઢતા હુવા ફોજોંકે દરમ્યાનસે ગુઝરતા હુવા સવારોંકે પાસસે ગુઝરતા હુવા, નેઝોં ઓર તીરોં, ખંજરોંકો દેખતા હુવા અબ્દુલ્લાહ ઈબ્ને હસન (અ.સ.) ચે છોટા કમસીન પ્યાસા બચ્ચા અરે

મુકદ્દરસે વહાં પહોંચ ગયા જહાં ઝમીન પર હુસૈન (અ.સ.) થે.

આખરી ફીકરા સુન લો સોગવારો. ચચાકે પાસ ભતીજા પહોંચા, મગર અભી ચચા થોડી દુર પર બેઠે હુવે દીખાઈ દીએ થે કે ભતીજેને દેખા, કે ઝાલીમ તલવાર લીએ હુવે હુસૈન (અ.સ.) કી તરફ બઢ રહા છે. બસ, ભતીજાભી પુરી તાકત લગાકે દોડા ઓર કબ્લ ઉસકે કે ઝાલીમ તલવાર લેકે હુસૈન (અ.સ.) તક પહોંચતા, અબ્દુલ્લાહ ભી પહોંચ ગએ. જબ ઉસને હુસૈન (અ.સ.) પર તલવાર મારી, ભતીજેને દોનોં હાથ બડહા દીએ, હાથ કટ ગએ, કટે હુએ હાથ જુલ ગએ. આવાઝ દી ચચા. હુસૈન (અ.સ.) ને મુડકે દેખા, મેરે લાલ, તુમ કહાં આ ગએ? અબતો મુજમે ઉઠનેકી તાકત નહી છે. આઓ, મેરી ગોદીમે આ જોઓ. બારા સાલકે ભતીજેકો હુસૈન (અ.સ.) લીટા રહે થે. એક તીર આયા અબ્દુલ્લાહ ગલે પર લગા. ભતીજા દમ તોડ રહા છે, હુસૈન (અ.સ.) મૈયત સંભાલ રહે છે.

મજલીસ - ૧૩ જ.સકીના (અ.અ.) ના મસાએબ.

આહ! આહ! ફાતેમા (અ.અ.) નું ઘર પિરાન થઈ ગયું. મુસાફર પરદેશમાં પ્યાસા શહીદ થઈ ગયા. મચ્ચત બે ગોરો કફન પડી રહી. એહલે હરમનો કાફલો રસ્તામાં ઝાલીમોનાં સીતમને સહન કરતા કરતા ચઝીદનાં દરબારમાં પહોંચ્યો.

ચઝીદ (અ.અ.) નો દરબાર છે. એક પેટીમાં ઈ.હુસૈન અ.અ.નું સર મુબારક રાખવામાં આવ્યું છે. કમસીન સકીના..તેને જોઈ રહી રહી હતી. બાપનું સર જોઈને દીકરીનું દિલ ટુકડે ટુકડા થઈ રહ્યું હતું. હાથ બાબા ઝાલીમોએ તમને કલ્લ કરી દીધા..... અમને તમાચાઓ માર્યા. અમને ચાબુક અને કોરડાઓ માર્યા. હાથ બાબા સકીનાની ખબર લ્યો...હાથ કાકા પણ ન આવ્યા અને ભાઈએ પણ મને ભુલાવી દીધી.... મારી કલેજાથી લગાડે છે, તો રોવા લાગે છે...હું કુકીમાં પાસે જાવ છું, તો તેમના પણ આંસુ અટકતા નથી. નાનકડી સકીનાં આ વિચારોમાં હતી ત્યાં ચઝીદ (અ.અ.) બોલ્યો. મે સાંભળ્યું છે, કે તારા બાબા તને ખુબ ચાહતા હતા, આ તેનું સર છે. મારી શેહઝાદી આસુ પીઈને બોલ્યા, શા માટે દિલ દુખાવે છે, અમને સતાવે છે. પરંતુ તે બચ્ચીને દુઃખી કરવાની નિચ્ચત કરી ચુક્યો હતો. તે મલઉન બોલ્યો “સકીના (અ.અ.) હું ત્યારે

માનીશ કે હુસૈન (અ.સ.) તને વધારે યાહતા હતા કે તુ અવાઝ આપ અને સરે હુસૈન (અ.સ.) તારા ખોળામાં આવી જાય.

આ સાંભળ્યું તો બેકરાર સકીના (સ.અ.) એ તેમનાં કુર્તાનો સળગેલો દામન ફેલાવી દીધો. બાબા ! મારા બાબા ! તમે તમારી સકીનાની ઈઝઝત રાખી લ્યો. આ ઝાલીમની સામે...બાબા મારી ગોદમા આવી જાય મારા બાબા, આ તમારી સકીના તમને બોલાવે છે. અય નાની મઅસુમ સકીના (સ.અ.)ના યાહવાવાળાઓ, આટલું સાંભળ્યું અને ઈ.હુસૈન અ.નું સર બલંદ થયું અને આ નાનકડી સકીનાની ગોદમાં આવી ગયું.

એહલે હરમ રોવા લાગ્યા.દરબારીઓ પણ આંસુ પોંછવા લાગ્યા. ચઝીદ પણ મોં ફેરવવા પર મજબુર થઈ ગયો. કમસીન સકીના બાબાનું મોં ચુમતી જાતી હતી અને રડતા રડતા ફરિયાદ કરતી હતી કે બાબા હું પ્યાસી છું.બાબા મે તમાચાઓ ખાધા. બાબા જુઓ તો ખરા મારા કાનમાંથી ખૂન વહી રહ્યું છે... બાબા મારા ગળામાં તો જુઓ રસ્સીના કારણે ઝખમ થઈ ગયું. બાબા મને તમારી પાસે બોલાવી લ્યો...હાય બાબા હાય બાબા (મસાએબે કરબલા પે.૪૧ થી ૪૪)

મજલીસ-૧૪

જ.હબીબ ઈબને મઝાહીર અ.સ.ના મસાએબ.

જનાબે હબીબ હઝરતની સાથે રહ્યા. આશુરાના દિવસે બપોર પછી હઝરત ઈમામ હુસૈન અ.સ. મે ઉમર બિન સઅદ મલઉનના લશ્કરને ઉદેશીને ફરમાવ્યું કે તમે લોકો પણ નમાઝ અદા કરો અને અમે પણ નમાઝ અદા કરી લઈએ, તેથી એક મલઉને કહ્યું : અય હુસૈન! તમે ગમે તેટલી નમાઝ પડો પણ તમારી નમાઝ કબુલ નથી થઈ શકતી. આ સાંભળીને જનાબે હબીબ ગુસ્સામાં લાલ પીળા થઈ ગયા, અને કહ્યું કે લઅનત થાય તારા પર, જો ફરઝાન્દે રસુલની નમાઝો કબુલ નહી થાય તો શું તારા જેવાની નમાઝ કબુલ થશે? પછી હઝરતને કહ્યું મને લડવાની ઈજાઝત આપો. હવે આ નમાઝ બેહિશતમાં આપના નાનાની સાથે પડીશ.

હઝરતે ઈજાઝત આપી, અને જનાબે હબીબે ગઝબનાક શેરની જેમ તે શકી

ઉપર હુમલો કર્યો અને તેને મારીને ઝમીન પર પછાડી દીધો અને પછી બીજા બત્રીસ સવારોને કતલ કરી નાખ્યા અને આખરે દુશ્મનોએ હબીબને ચારે બાજુથી ઘેરીને તીરો તલવારોઅને નેઝાઓથી મારીને ઝમીન પર પછાડી દીધા. ત્યારે જનાબે ઝયનબ બોલ્યા કે, આદાએ મારા લાલના મદદગારને શહીદ કરી દીધા. અય ભાઈ આપના રફીક દુન્યાથી કુચ કરી ગયા.અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન. અદ્યાહુમ્મ અજજુલ લે વલીચ્ચેકલ ફરજ.

મજલીસ - ૧૫ શોહદાએ કરબલાના મસાએબ.

હમીદ બિન મુસ્લિમ કહે છે કે મેં જોયું : અરે, એહલેબયતમાં એક કોહરામ મચી ગયો. અરે, યતીમ બચ્ચાઓ 'વા અમ્માહો, વા અબતાહો' કહી ચીસો પાડી પછાડીઓ ખાવા લાગ્યાં...તમામ બીબીઓએ પોતાને ઉંટ ઉપરથી ઝમીન પર પછાડી દીધી... બીબીઓના ખોળામાંથી બચ્ચાઓ કુદી કુદી જમીન પર પડી ગયાં.....

અઝાદારો ! અરે, બાઝુઓમાં તો રસ્સીઓ બાંધેલી છે. બચ્ચાઓના ગળાં રસ્સીમાં બંધાયેલાં છે. અરે, બધાં સર વગરની લાશ પાસે પહોંચે છે,અને લાશની હાલત જોઈ ઝાર ઝાર રોઈ રહ્યાં છે. અરે, કોઈ બીબી અબ્બાસ અ.સ.ની લાશ પાસે આવીને કહે છે. ભૈયા અબ્બાસ ! દુખીયારી બહેન ઉમ્મે કુલસુમ આવી છે. ભાઈ, જરા ઉઠીને બહેનની હાલત જુઓ ! બાઝુઓમાં રસન બાંધેલ છે. અરે, ઝાલીમો ચાબુક લઈને ઉભા છે.

કોઈ બીબી કહે છે. : બેટા કાસિમ! અરે, બેટા ! તારા કુલ જેવા શરીરના ટુકડે ટુકડે કરીદીધા. કોઈ અઢાર વર્ષના કડિયલ જવાનની લાશને વળગીને વિલાપ કરી રહી છે, મારા અરમાન ભરેલા દીકરા ! માની ઉમ્મીદ ખાકમાં મળી ગઈ. બેટા અલીઅકબર ! તમે ઝમીન ઉપર કાંટા અને કાંકરાની પથારીમાં કેવી ગાઢ નિદ્રામાં પડ્યા છો? બેટા, જરા ઉઠીને આ દુઃખીયારી માં તરફ નજર કરો! હવે તે કેટ થઈને કુફા અને શામની બજારો તરફ જઈ રહી છે. વતનમાં બહેન સુગરા વાટ જોઈ રહી છે.

અરે, કોઈ બીબી છ મહીનાના માસુમ અલીઅસગરની લાશને ગોદમાં લઈને કપાયેલા ગળાને ચુમતી જાય છે અને રડતી જાય છે. દીકરા ! કેવા બેરહમ

ઝાલીમો છે... અરે, આટલી ઉમરમાં તો કોઈ જાનવરને પણ ઝબ્હ નથી કરતું... અરે જનાને ઝયનબ મૌ જાયાભાઈ ઈ.હુસયનની લાશ ઉપર રડી રહ્યા છે: માજાયા, માફ કરજો ! બહેન રસનમાં બંધાયેલી હાલતમાં છે..ભાઈ હુસયન ! કેદી ઝયનબના સલામ... તમારી સામે રસનમાં બંધાયેલી હાલતમાં ઉભી રહેલી બહેનના સલામ કબુલ કરો, ભાઈ ! અલવિદા, ભાઈ હુસયન ! અલવિદા. અલા લઅનતુલ્લાહે અલલ કવમીઝ ઝાલેમીન. અલ્લાહુમ્મ અજજલ લે વલીચ્ચેકલ ફરજ.

નોંધ - ૧

સબ ઉજડ જાએંગા ઝહરાકા મકાં.....અસ્તર કે બાદ,
સબ ઉજડ જાએંગા ઝહરાકા મકાં.....અસ્તર કે બાદ (૨)
હોંગા શબ્બીર કે ખેમો મે ઘુંવા અસ્તર કે બાદ (૨)
સુબ્હે આશુર કો દે દી અલી અકબરને અઝા (૨)
કોન દેંગા ભલા મગરીબકી અઝાં.....અસ્તર કે બાદ (૨)
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)
અચ સકીના તેરે કાનો સે લહું ટપકેગા... (૨)
હોંગે ચેહરે પે તમાચો કે નિશા અસ્તર કે બાદ
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)
કોન મઅસુમ સકીના પે તરસ ખાએગા....(૨)
કોન સમજેગા ચતીમો કી કુગા.....અસ્તર કે બાદ.....
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)
લાશ અબ્બાસકી દરીયા પે તડપ જાએંગી (૨)
જબ ભી ઉઠહેગી સકીના કી કુગાં, અસ્તર કે બાદ.....
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)
કીસ તરહ દિલકો સંભાલેગી અલીકી બેટી (૨)
દશત મે રોએંગી શબ્બીર કો માં અસ્તર કે બાદ, અસ્તર કે બાદ.....
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)

કમ સે કમ હૈ અભી બિમાર કા બિસ્તર બાકી (૨)
વરના તકદીર મે આરામ કહા અસ્તર કે બાદ,
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)

પોંછ લો અશક, કલમ ચુમ કે રખ લો નચ્ચર,
લિખ ન પાઓંગે તુમ ગમ કા બચાં, અસ્તર કે બાદ.
સબ ઉજડ જાએંગા(૨)

નોંધ - ૨ કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા જ અફર જલાલપુરી.....

કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા
ઝઈફી મે કોઈ સહારા નહી... (૨)
ગરીબુલ વતન હું વતન દૂર છે... (૨)
ઈસ આલમ મે કોઈ હમારા નહી.
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા....
તેરી ખાક પર હમ લાયે ગયે
મેરે સારે અન્સાર મારે ગયે
ચે હદ હૈ કે અસ્ગર થા છે માહ કા.... (૨)
ઉસેભી લઈનોને છોડા નહી,
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા
બતા કરબલા અબ મે જાઉ કહા
કલેજે પે અકબરને ખાઈ સેના
મેરા ભાઈ અબ્બાસ ભી મર ગયા (૨)
મુજે જીને કી અબ તમન્ના નહી....
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....
ચલે દૂર સે શેહ જો લાશે પીસર
ચે કેહતે થે રો રો કે હર દામ પર
બતા દે કોઈ મુજકો બેહરે ખુદા (૨)
કહા હૈ મેરા લાલ મિલતા નહી.....
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....

મિલી લાશે અકબર તો શેહને કહા
કરૂ કેસે સીને સે નેઝા જુદા
મદદ કો મેરી આઓ શાહે નઝફ.... (૨)
કલેજે સે નેઝા નિકલતા નહી (૨)
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....
થે મકતલ મે તન્હા શહે કરબલા
ખતે સુગરા કાસીદને લા કે દિયા,
લીખા થા સુગરાને અચ બાબા જાન..... (૨)
અભી તક કોઈ લેને આચા નહી.....
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....
શહે દી ને સુગરાકા ખત જબ પઢા,
મદીનાકા રૂખ કર કે શેહને કહા
કીસે ભેજુ સુગરા તુજે લેને કો.... (૨)
તેરા ભાઈ અકબર તો ઝિંદા નહી.....
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....
ગયે લે કે ખત કબ્રે બેશીર પર
કહા રો કે અચ મેરે નુરે નઝર
લિખા હૈ ચે સુગરાને તેરે લીચે..... (૨)
બહુત દિન હુઆ તુજકો દેખા નહી
કહા શેહને રો રો કે અચ કરબલા.....
ઝઈફી મે કોઈ સહારા નહી....
ગરીબુલ વતન હું વતન દૂર છે.
ઈસ આલમ મે કોઈ હમારા નહી.....